

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. szeptember 22.
(OR. en)

12711/22

Intézményközi referenciaszám:
2022/0269(COD)

MI 679
COMPET 727
IA 142
CONSOM 230
POLCOM 123
ENFOCUSTOM 128
CODEC 1346

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2022. szeptember 14.
Címzett:	a Tanács Főtitkársága
Biz. dok. sz.:	COM(2022) 453 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon belüli tilalmáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2022) 453 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2022) 453 final

Brüsszel, 2022.9.14.
COM(2022) 453 final

2022/0269 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon belüli tilalmáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A nemzetközi közösség elkötelezte magát a kényszermunka 2030-ig történő felszámolása mellett (az ENSZ 8.7. fenntartható fejlődési célja)¹. A kényszermunka azonban továbbra is széles körben elterjedt. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) becslése szerint a kényszermunkát végzők száma világszerte 27,6 millióra tehető².

Az Európai Unió az EU-Szerződésekkel összhangban világszerte előmozdítja az emberi jogok – köztük a kapcsolódó munkavállalói jogok – tiszteletben tartását, például a tisztességes munka támogatására tett kötelezettségvállalása keretében. Ezzel összefüggésben az uniós menetrend emberi jogi prioritásai közé tartozik a kényszermunka elleni küzdelem és a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításra vonatkozó normák előmozdítása.

E javaslat célja a kényszermunkával – ezen belül a gyermekekkel végeztetett kényszermunkával – előállított termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalának és forgalmazásának, valamint az Európai Unióból való kivitelének a tényleges betiltása. A tilalom az Unión belül előállított és az importált termékekre egyaránt kiterjed. A javaslat nemzetközi normákra építve, valamint a meglévő horizontális és ágazati uniós kezdeményezéseket, különösen a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításra és az adatszolgáltatásra vonatkozó kötelezettségeket kiegészítve szilárd, kockázatalapú jogérvényesítési kereten alapuló tilalmat ír elő.

A kezdeményezést von der Leyen elnök jelentette be az Unió helyzetéről szóló, 2021. szeptember 15-i beszédében³. E javaslat általános elemeit a *világszerte biztosítandó tisztességes munkáról szóló bizottsági közlemény*⁴ és a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslat⁵ rögzítette 2022. február 23-án.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A Bizottság a *világszerte biztosítandó tisztességes munkáról szóló közleményben* és a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslatban egyaránt jelezte, hogy új jogalkotási kezdeményezést készít elő, amellyel ténylegesen betiltaná a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalát és forgalmazását.

A kényszermunka hatásaival a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslat foglalkozik. Kiemelendő, hogy az irányelvjavaslat melléklete a jogok és tilalmak megsértésének esetei között említi a kényszermunkát az erre vonatkozó

¹ <https://www.unodc.org/roseap/en/sustainable-development-goals.html>

² The 2021 Global Estimates of Modern Slavery (A modernkori rabszolgaságra vonatkozó 2021. évi globális becslések), https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipcc/documents/publication/wcms_854733.pdf

³ [Az Unió helyzete 2021-ben | Európai Bizottság \(europa.eu\)](#).

⁴ [A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a globális méltányos átmenet és a fenntartható helyreállítás érdekében a világszerte biztosítandó tisztességes munkáról](#), 2022. február 23., COM(2022) 66 final.

⁵ [Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról és az \(EU\) 2019/1937 irányelv módosításáról](#), 2022. február 23., COM(2022) 71 final.

nemzetközi megállapodásokban, például a kényszermunkáról szóló 29. sz. ILO-egyezményben, a kényszermunkáról szóló egyezményhez csatolt 2014. évi jegyzőkönyvben és a kényszermunka felszámolásáról szóló 105. sz. ILO-egyezményben foglaltaknak megfelelően.

A fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslat a vállalati magatartással és a hatálya alá tartozó vállalatokat érintő átvilágítási eljárásokkal foglalkozik, kifejezetten a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalának és forgalmazásának megelőzésére irányuló intézkedéseket nem ír elő. A javaslat arra összpontosít, hogy a vállalatok saját tevékenységeiben, a leányvállalataik tevékenységeiben és az értékláncaikban felmerülő emberi jogi és környezetvédelmi jogsértések kezelésére szolgáló rendszert hozzon létre a vállalati jog és a vállalatirányítás keretein belül. A vállalatok kötelesek együttműködni az értékláncaikban részt vevő üzleti partnereikkel a jogsértések orvoslásában. A kivonulás marad a végső eszköz, ha a káros hatások nem enyhíthetők. A javaslat ugyan szankciókat tartalmaz arra az esetre, ha a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségek nem teljesülnek, azonban sem a tagállamokat, sem a vállalatokat nem kötelezi arra, hogy bármilyen termék forgalomba hozatalát és forgalmazását megtiltsák.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája⁶ az 5. cikkének (2) bekezdésében kifejezetten tiltja a kényszermunkát. Ez a tilalom a hatályos uniós jogszabályokban és közelgő jogalkotási kezdeményezésekben is kellően érvényesül, emellett nemzetközi és európai kezdeményezések tárgyát képezi.

2021 júliusában a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat nemzetközi normák alapján iránymutatást⁷ tett közzé, hogy segítse az uniós vállalkozásokat a kényszermunka kockázatának a tevékenységeikben és ellátási láncukban történő kezelésére alkalmas intézkedések meghozatalában. Az említett dokumentum átmenetként szolgált a kényszermunkára vonatkozó jogszabályok felé. Ez a javaslat összhangban van az iránymutatásban alkalmazott megközelítéssel, amelyet a gazdasági szereplők intézkedéseinek mérlegelése során figyelembe kell venni.

A kényszermunka a munkaerő-kizsákmányolás egyik formája, amely az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv⁸ alapján büntetendő. Ezenkívül az irányelv megállapítja a jogi személyek közigazgatási és büntetőjogi szankciókkal járó felelősségét azokban az irányelvben említett esetekben, amikor a kizsákmányolást olyan személy követi el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, vagy a bűncselekmény elkövetése a felügyelet vagy ellenőrzés hiánya miatt válik lehetővé. Ez a javaslati kiegészíti az említett irányelvet, és nem akadályozza az illetékes – többek között bűnüldöző – hatóságokat abban, hogy hatáskörükben intézkedéseket hozzanak az emberkereskedelem kényszermunkához és munkaerő-kizsákmányoláshoz kapcsolódó feltételezett vagy bizonyított bűncselekménye tekintetében.

⁶ Az Európai Unió Alapjogi Chartája (HL C 326., 2012.10.26., 391. o.).

⁷ [Iránymutatás uniós vállalkozások számára a kényszermunka kockázatának a tevékenységeikben és ellátási láncukban történő kezelése érdekében tanúsítandó kellő gondosságról.](#)

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

A munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló irányelv⁹ tiltja az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok foglalkoztatását, beleértve az emberkereskedelem áldozatait is. Ez a javaslat azt az irányelvet is kiegészíti.

A kényszersmunka változatlan fennállása jól mutatja, hogy a termékeket illetően is kiegészítő intézkedésekre van szükség, hogy megelőzhető legyen a kényszersmunkával készült termékek forgalomba hozatala és forgalmazása.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, 2020 és 2024 közötti uniós cselekvési terv¹⁰ prioritásként jelöli meg az EU és a tagállamok számára, hogy mozdítsák elő a kényszersmunka felszámolását és a felelős üzleti magatartásra vonatkozó nemzetközi normáknak – például az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelveknek és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) multinacionális vállalkozásokra és kellő gondosságra vonatkozó irányelveinek¹¹ – a végrehajtását. Ez a javaslat összhangban van az említett cselekvési terv prioritásaival. Emellett kiegészíti az EU gyermekjogi stratégiájával¹², amely az Európai Unió Alapjogi Chartájának 32. cikkével összhangban arra kötelezi az Uniót, hogy zéró toleranciát alkalmazzon a gyermekmunkával szemben, és biztosítsa, hogy az uniós vállalatok ellátási láncai mentesek legyenek a gyermekmunkától.

Ez a javaslat nem befolyásolja más emberi jogi követelmények alkalmazását. Ugyanakkor kiegészíti az uniós szabályozási környezetet, amely jelenleg nem tartalmazza a kényszersmunkával előállított termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalának és forgalmazásának tilalmát. A nem uniós országok hatóságaival rendezett keretek között, a meglévő párbeszédstruktúrák, például a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd vagy szükség esetén újonnan, eseti alapon kialakított párbeszéd részeként zajlik majd a nemzetközi együttműködés. A főképviselő bizottsági alelnöki feladatkörének ellátása során biztosítja a Bizottságon belüli összhangot a külső tevékenységek különböző területeivel.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 114. és 207. cikke.

Az EUMSZ 114. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy a Parlament és a Tanács fogadja el azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/52/EK irányelve (2009. június 18.) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról (HL L 168., 2009.6.30., 24. o.).

¹⁰ https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2020-2024.pdf

¹¹ Az ágazati iránymutató dokumentumok jegyzéke elérhető a következő internetcímen: <http://mneguidelines.oecd.org/sectors/>

¹² A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az EU gyermekjogi stratégiájáról, 2021. március 24., COM(2021) 142 final.

A rendelet célja, hogy elkerülje az áruk szabad mozgását akadályozó tényezőket, és megszüntesse azokat a belső piaci versenytorzulásokat, amelyek a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalára és forgalmazására vonatkozó nemzeti jogszabályok, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések közötti eltérésekből fakadhatnak.

Egyre nagyobb figyelem irányul a kényszermunka szünni nem akaró problémájára és a kényszermunkával előállított termékek forgalmazása elkerülésének szükségességére. Több tagállam parlamentje és kormánya is bejelentette, hogy jogszabályokat kell elfogadnia annak érdekében, hogy ne kerüljenek kényszermunkával előállított termékek a piacokra. Mindezek fényében konkrét kockázatot jelent, hogy a tagállamok olyan nemzeti jogszabályokat fogadnak el, amely megtiltják a kényszermunkával előállított áruk területükön történő forgalomba hozatalát és forgalmazását. E jogszabályok feltehetőleg eltérnek majd egymástól. Ez az eltérés valószínűleg kizárólagos kísérletekhez vezet majd, amelyek befolyásolhatják az áruk mozgását a belső piacon. Következésképpen a kényszermunkával előállított termékek nemzeti piacokon történő forgalomba hozatalára és forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közötti eltérés esetén fennáll a kockázata annak, hogy torzulások alakulnak ki a belső piacon, és indokolatlan akadályok jelennek meg az áruk szabad mozgása előtt.

Az EUMSZ 207. cikke szerint a közös kereskedelempolitikának egységes elveken kell alapulnia, például az exportpolitika tekintetében. Mivel ez a javaslat a kényszermunkával előállított termékekre vonatkozó kiviteli tilalom és a bizonyított kényszermunkával előállított termékekre vonatkozó tilalom formájában közvetlen és azonnali hatást gyakorol majd a kereskedelemre, a 207. cikket tekintendő jogalapnak.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

E javaslat végrehajtása, különösen a kényszermunkával előállított termékek tilalmával kapcsolatos vizsgálatok és határozatok a tagállamok nemzeti hatóságainak hatáskörébe tartoznak majd. A vámhatóságok elsősorban a tagállamok illetékes hatóságai által hozott határozatok alapján járnak majd el az EU külső határain az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő, kényszermunkával előállított termékek azonosítása és feltartóztatása érdekében. Azonban nem valószínű, hogy az e területre vonatkozó tagállami jogszabályok önmagukban elégségesek és hatékonyak lennének, a javaslat célkitűzései pedig kizárólag tagállami szintű jogszabályokkal nem érhetők el kielégítően. A jogi szabályozás és a jogérvényesítés uniós szintű összehangolása az alábbi okokból szükséges:

- Az uniós piac működéséhez közös rendelkezésekre van szükség ezen a területen. A tagállami jogszabályok közötti eltérés esetén fennáll a kockázata annak, hogy torzulások alakulnak ki a belső piacon, és indokolatlan akadályok jelennek meg az áruk szabad mozgása előtt.
- A jogérvényesítést Unió-szerte egységesen kell végrehajtani. Ha a jogérvényesítés az EU egyes részein kevésbé szigorú, gyenge területek jönnek létre, ami fenyegetheti a közérdeket, és tisztességtelen kereskedelmi feltételeket teremthet.
- A kényszermunkával kapcsolatosan a vállalatok értékláncaiban felmerülő kockázatok hatásai gyakran átnyúlnak a határokon, és több uniós tagállamot, illetve nem uniós országot is érinthetnek. Ez rávilágít arra, hogy uniós szintű megközelítésre van szükség, amely egyúttal jogbiztonságot és egyenlő versenyfeltételeket nyújt a belső piacon és azon kívül működő vállalatok számára.

A javaslat ezért **szükséges** e területen a **határozott és egységes jogérvényesítés** biztosításához, a belső piac működésében fellépő torzulások megelőzéséhez, az ebben az összefüggésben védett közérdekek megőrzéséhez, valamint egyenlő versenyfeltételek nyújtásához az Európai Unióban és azon kívül letelepedett vállalkozások számára.

- **Arányosság**

Mivel e javaslat a kényszermunkával előállított termékekre irányul azok jellegétől és eredetétől függetlenül, ezért az ilyen termékeket az uniós piacon forgalomba hozó és forgalmazó összes gazdasági szereplő a hatálya alá tartozna. Mindazonáltal a hatékony jogérvényesítéshez az illetékes hatóságoknak azokra a területekre kell majd összpontosítaniuk az erőfeszítéseiket, ahol a kényszermunka kockázatai a leggyakrabban merülnek fel, és valószínűleg a legnagyobb hatást gyakorolják. Következésképpen feltehetőleg kiemelt figyelem irányul majd az uniós értéklánc kezdeti szakaszaiban található nagyobb gazdasági szereplőkre (például importőrökre, gyártókra, termelőkre és termékszállítókra).

A javaslat azonos hatáskört állapít meg az összes tagállami illetékes hatóság számára, ami várhatóan erősíti majd a jogérvényesítést. A jogérvényesítés a tagállamok hatáskörébe tartozik majd. Néhány tagállam esetében szükség lehet a nemzeti eljárásjog módosítására annak biztosításához, hogy a jogérvényesítő hatóságai nemzetközi összefüggésben is eredményesen gyakorolhassák a hatáskörüket, részt vegyenek együttműködésekben, és kezeljék a nem megfelelő termékeket. A megválasztott harmonizációs szintre a zökkenőmentes együttműködés és a bizonyítékok illetékes hatóságok közötti megosztása érdekében van szükség.

A javaslat az illetékes hatóságok hálózatának létrehozásával fokozza majd a jogérvényesítési együttműködést és összhangot, anélkül, hogy aránytalan vagy túlzott terheket róna a tagállami hatóságokra. Így a javaslat nem lépi túl a benne szereplő célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az eredményes jogérvényesítés és a szabályszerűség célkitűzéseinek eléréséhez rendelet szükséges. Irányelvvel azért nem lehetne elérni a célkitűzéseket, mert az átültetése után is maradnának eltérések a joghatóságok között, ami veszélyeztetné a harmonizált jogérvényesítést.

A Bizottság iránymutatást ad majd ki, hogy általános és háttér-információk mellett a javaslat rendelkezésének alkalmazására és betartására vonatkozó tanácsokkal támogassa a tagállami jogérvényesítő hatóságokat és a vállalatokat.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció**

A konzultáció véleményezési felhívás közzétételét, célzott konzultációt és egyéb tájékoztatási tevékenységeket, valamint eseti visszajelzést foglalt magában. A konzultációs stratégia célja az volt, hogy mind az uniós, mind a nem uniós országokból származó érdekelt felek véleménye ismertté váljon. A konzultációban az alábbi főbb érdekelt felek vettek részt:

- vállalatok, köztük mikro-, kis- és középvállalkozások ⁴¹ (kkv-k) és képviselői szervezeteik, az ellátási láncok egyéb szereplői, amelyeket érinthet a kényszermunka;
- szakszervezetek;
- uniós tagállamok és nem uniós országok;
- nemzetközi szervezetek (nevezetesen az ILO és az OECD);
- civil társadalmi szervezetek/nem kormányzati szervezetek (NGO-k).

A célzott konzultáció 2022. május 19. és június 23. között zajlott. A konzultáció az érintett tagállami hatóságoknak és érdekelt feleknek a meglévő fórumok és hálózatok találkozóin megfogalmazott észrevételeire támaszkodott. A tervezett kezdeményezést 14 ilyen találkozón, többek között az európai termékmegfelelőségi hálózat, a Kereskedelmi Főigazgatóság civil társadalmi párbeszéde, a kereskedelemmel és a fenntartható fejlődéssel foglalkozó bizottsági szakértői csoport, valamint az európai szociális partnerekkel folytatott eszmecsere keretében mutatták be. A tagállamok képviselői mellett további 450 érdekelt fél vett részt a célzott konzultációban.

Általában véve minden érdekelt fél egyetértett azzal, hogy a kényszermunka összetett probléma, amelyet meg kell oldani, és fel kell számolni. Azonban néhányan jelezték, hogy az Unióban ezt a tagállamok nemzeti büntetőjogán keresztül kellene megtenni. A tagállamok képviselői és más érdekelt felek egyaránt kiemelték, hogy a tervezett uniós eszköznek a WTO-szabályokkal összeegyeztethetőnek kell lennie, és nemzetközi normákon, például az ILO kényszermunkára adott fogalom meghatározásán kell alapulnia. Minden érdekelt fél kifogásolta a külön hatásvizsgálat hiányát.

Az érdekelt felek többsége arra is rámutatott, hogy az új eszköznek összeegyeztethetőnek kell lennie és össze kell kapcsolódnia a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslattal, ugyanakkor nem szabad ismételnie annak rendelkezéseit, különösen tekintettel a két eszköz végrehajtására és érvényesítésére.

Számos érdekelt fél előadta, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni az arányosságra, egyúttal el kell kerülni, hogy újabb terhek nehezedjenek a vállalatokra, különösen a kkv-kra. Az érdekelt felek iránymutatást is kértek: főként a kockázatok feltárásához lesz szükségük segítségre. Egyes érdekelt felek felvetették azt a kérdést, hogyan kerülhetők el a tagállamok közötti eltérések az új eszköz végrehajtásában.

A javaslattal kapcsolatos véleményezési felhívást a minőségi jogalkotási (más néven „Ossza meg velünk véleményét!”) portálon tették közzé¹³, lehetőséget biztosítva az érdekelt feleknek arra, hogy észrevételeket tegyenek a fellépés szükségességével és a tervezett kezdeményezéssel kapcsolatban, valamint kifejtsek véleményüket az e szakpolitikai terület kidolgozása során figyelembe veendő bármely további kérdéssel kapcsolatban. A célközönséget szakértők és érdekelt felek – például vállalkozói szövetségek, importőrök vagy gyártók, fogyasztók, nem kormányzati szervezetek, szakszervezetek, kiskereskedelmi vállalkozások és nemzeti képviselők, beleértve a vonatkozó szabályok érvényesítéséért felelős nemzeti hatóságokat – képviselői alkották.

¹³ A kényszermunkával előállított, kitermelt vagy betakarított termékek hatékony betiltása (europa.eu).

A nyilvánosság 2022. május 23. és június 20. között küldhetett észrevételeket és visszajelzéseket a véleményezési felhívásra. Összesen 107 válasz érkezett, ebből 76-hoz mellékeltek kiegészítő információkat vagy állásfoglalást.

A válaszadók főként vállalkozói szövetségek (33 %), NGO-k képviselői (31 %) és vállalatok/üzleti szervezetek (15 %) köréből kerültek ki, majd a szakszervezetek, a polgárok, a hatóságok és a tudományos intézmények/kutatóintézetek következtek.

Az érdekeltek öt kontinens 22 országából adtak visszajelzést. A legtöbb válasz belgiumi illetőségű érdekelt felektől érkezett (33, ideértve azokat is, akik Belgiumi képviselőtükön keresztül adtak visszajelzést), őket a németországi és az USA-beli illetőségű érdekeltek követték (19, illetve 12).

Az eszköz hatályát illetően főként az képezte vita tárgyát, hogy mindegyik különálló szállítmány egyedi vizsgálatára korlátozódjon-e, vagy lehetővé tegyen fokozott ellenőrzést bizonyos termékek, ágazatok, előállítási helyek, régiók és országok esetében.

Az érdekelt felek nagyrészt egyetértettek abban, hogy az ILO által a kényszermunkáról szóló 1930. évi (29. sz.) egyezményben a kényszermunkára adott fogalommeghatározást és az ILO kényszermunkára vonatkozó 11 mutatóját¹⁴ kell használni. Az érdekelt felek az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelveire és a kellő gondosságról szóló útmutatására, valamint az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre is gyakran hivatkoztak. Számos esetben megjegyezték, hogy már betartják ezeket az irányelveket, és kérték, hogy a javaslat legyen összhangban velük.

Nézeteltérések voltak azzal kapcsolatosan, milyen bizonyítékokra legyen szükség ahhoz, hogy a hatóságok visszatarthassanak szállítmányt a belépési ponton. A civil társadalmi érdekeltek szeretnék, ha megdönthető lenne a vélelem olyan termékek, ágazatok, előállítási helyek, régiók és országok esetében, amelyeknél gyakran fordul elő a kényszermunka. Arra is lehetőséget kellene biztosítani, hogy a nemzeti hatóságok vizsgálatot kezdeményezzenek, ha fennáll a megalapozott gyanúja annak, hogy a termékek értékláncában előfordul kényszermunka. Ezenkívül panaszkezelési mechanizmust kell kialakítani, hogy a civil társadalmi szereplőknek és a szakszervezeteknek lehetőségük legyen vizsgálat céljából panaszt tenni. A magánszektor szereplői inkább ország- és termékfüggetlen szemléletet szeretnének, amely szerint megalapozott gyanú alapján indulnának vizsgálatok. A beadványok a bizonyítási terhet illetően is eltéréseket mutattak, mégpedig a tekintetben, hogy az importőrnek kell-e bizonyítania, hogy az áruin semmi nyoma a kényszermunkának, vagy a vámhatóság feladata-e annak bizonyítása, hogy a vizsgált szállítmány előállítása során kényszermunkát vettek igénybe. Mindenesetre az érdekelt felek többsége egyetértett azzal, hogy konkrét eljárásokat és vizsgálati normákat kell kellene bevezetni a kiszámíthatóság és az egységesség érdekében.

A jogérvényesítést illetően a legtöbb érdekelt fél egyetértett azzal, hogy minden tagállamban ugyanazokat a normákat kellene bevezetni, a széttagolódás kockázatát pedig ki kellene küszöbölni. Ezért egyértelmű iránymutatást kell adni a nemzeti jogérvényesítő hatóságoknak, és biztosítani kell számukra mindazokat az erőforrásokat, amelyek a javasolt rendelet nyomon követéséhez és érvényesítéséhez (ideértve a képzést és annak biztosítását, hogy elegendő

¹⁴ https://www.ilo.org/global/topics/forced-labour/publications/WCMS_203832/lang--en/index.htm

létszámú személyzet álljon a nemzeti hatóságok rendelkezésére), valamint az EU koordinációs szerepének betöltéséhez szükségesek.

A hatályos uniós és nemzeti szabályozásokkal való összhangot gyakran felhozták a magánszektorbeli válaszadók annak elkerülése érdekében, hogy a vállalatoknak többször el kelljen végezniük ugyanazokat a feladatokat, és növekedjen a bürokrácia. Más beadványokban inkább az a nézet fogalmazódott meg, hogy ez a kezdeményezés más szabályozások hiányosságait orvosolja, például a kkv-knak a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslat alóli mentességét illetően.

A kkv-k kérdésében is eltérőek az álláspontok. A civil társadalom képviselői kiemelték, hogy a kkv-kra nem vonatkozhatnak olyan kivételek vagy különös rendelkezések, mint a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslat esetében. Mivel kkv-k teszik ki a vállalatok többségét az EU-ban, mindenképpen maradéktalanul a szabályozás hatálya alá kell tartozniuk ahhoz, hogy az új eszköz érdemi hatást érjen el. Másrészt viszont a vállalkozói szövetségek és a vállalatok/üzleti szervezetek képviselői nagy számban érveltek amellett, hogy a kkv-k részesüljenek különleges elbánásban azáltal, hogy részletes iránymutatásban, különös rendelkezésekben vagy akár az eszköz alóli kivételben részesülnek. E tekintetben a fő érv az volt, hogy a kisebb vállalatoknak kevésbé áll módjában alapos átvilágítást végezni, és csekélyebb piaci erejük van ahhoz, hogy nyomást gyakoroljanak a beszállítókra további intézkedések meghozatala, a gyártóüzemeikbe való belépés biztosítása és az alkalmazottaik elérhetővé tétele érdekében.

Az új javaslatnak gondoskodnia kellene arról, hogy azokat a termékeket, amelyekről bebizonyosodott, hogy kényszermunkával készülnek, ne csak kitiltsák az Unió egységes piacáról, de olyan országokba se irányíthassák át, ahol nincs ilyen tilalom hatályban, vagy nem adottak a feltételek a kivizsgáláshoz, illetve a jogérvényesítéshez. Ezért elengedhetetlen a nem uniós országok hatóságaival folytatott együttműködés fokozása annak érdekében, hogy a piacukról kitiltott termékek ne kerüljenek az Unió egységes piacára, illetve fordítva.

A kapott visszajelzések egy esetleges adatbázis hozzáadott értékét is kiemelték. Az érdekelt felek felvetették, hogy a hatóságok nyilvántartást vezethetnének a szankcionált és tiltott szervezetekről és termékekről. Ezzel segítenének a vállalatoknak, különösen a kkv-knak abban, hogy elkerüljék a problémás beszállítókat. Több érdekelt fél azt is kérte, hogy a vámhatóságok az átláthatóság érdekében tegyék közzé adataikat. A civil társadalmi szervezetek képviselői kérték, hogy az importőrök legyenek kötelesek feltérképezni az összes beszállítójukat, és részletes adatokat szolgáltatni róluk.

Számos érdekelt fél bemutatta az értékláncában előforduló kényszermunka kezelése érdekében általa bevezetett vállalati vagy ágazati szintű kezdeményezéseket és az ezekkel elért eredményeket.

- **Hatásvizsgálat**

A kezelendő probléma, vagyis a kényszermunka szöges ellentétben áll az emberi méltóság tiszteletben tartásának elvével, valamint az emberi jogoknak az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartája 5. cikkének (2) bekezdésében és az emberi jogok európai egyezményének 4. cikkében rögzített egyetemlegességével és oszthatatlanságával.

Mindezekre tekintettel sürgős fellépésre van szükség a kényszermunkát illetően, ami nem teszi lehetővé hatásvizsgálat készítését. Azonban a más kezdeményezések, például a

fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslat és a fenntartható termékekre vonatkozó kezdeményezés hatásvizsgálatai keretében gyűjtött bizonyítékokat figyelembe vettük e javaslat kidolgozása során. Ez okból, valamint a kezdeményezés fontosságára és sürgősségére tekintettel eltérés volt engedélyezhető a Bizottság minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatása alapján. Mindazonáltal az elemzést és az alátámasztó bizonyítékokat bizottsági szolgálati munkadokumentum ismerteti e javaslat közzétételétől számított három hónapon belül.

Ami a költségeket illeti, a javaslat a hatóságok számára főként jogérvényesítési költségekkel, a gazdasági szereplők számára pedig jogszabályi megfelelési költségekkel jár. A Bizottságot korlátozott mértékben terhelik majd költségek.

A jogszabályi megfelelési költségek annak biztosításával összefüggésben merülnek fel a vállalatoknál, hogy ne hozzanak forgalomba és ne forgalmazzanak kényszermunkával előállított termékeket az uniós piacon. Költségeik mértéke attól függ, hogy már átvilágítási rendelkezések (például a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslat) hatálya alá tartoznak-e, vagy végeztek-e már átvilágítást önkéntes alapon.

Ami a javaslatot végrehajtó tagállamoknál felmerülő költségeket illeti, azok mértéke a nemzeti szinten fennálló közigazgatási struktúrától (tehát attól, hogy működnek-e már hasonló feladatokat ellátó hatóságok), a kapcsolódó kérdések tekintetében már hatályos nemzeti jogszabályoktól és a vámrendszerek esetleges naprakésszé tételétől függ.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A termékeket az uniós piacon forgalmazó vagy onnan exportáló összes gazdasági szereplőre ki kell terjeszteni a hatályt. Erre azért van szükség, hogy ténylegesen betiltható legyen a kényszermunkával előállított termékek forgalmazása az uniós piacon.

Előfordulhat, hogy a kkv-k korlátozott erőforrásokkal és szakismerettel rendelkeznek a kellő gondosság elvén alapuló, hatékony rendszerek bevezetéséhez. Az áruk piacról történő kivonása is nagyobb terheket róhat a kkv-kra, mint a nagyvállalatokra.

A kkv-k esetében ezért több kiigazításra lehet szükség. Elméletileg a kkv-knál felmerülő sajátos igények és korlátok figyelembevételének egyik módja lehet, hogy ezek a vállalatok **mentesülnek** a javaslat hatálya alól. Ez azonban nem járható út, mivel a javaslat tárgyát azoknak a termékeknek kell képezniük, amelyeknél felmerül a kényszermunkával történő előállítás gyanúja, függetlenül az érintett gazdasági szereplők méretétől. Nem zárható ki előre, hogy a kényszermunkával kapcsolatos vizsgálatok megindításakor a hatóságok által megkeresendő szervezetek esetenként kkv-k lesznek. A kkv-k mentessége tehát befolyásolná a javaslat eredményességét, és bizonytalan helyzetet teremtene. Ezenfelül az is fontos szempont, hogy mivel a kkv-k rendszerint értékláncok részét képezik, így az ilyen ellátási láncokban részt vevő nagyvállalatokat érintő szakpolitikák egyúttal hatással vannak a kkv-kra is, amelyeknek átvilágítási eljárásokkal kell rendelkezniük ahhoz, hogy forráshoz jussanak, és meg kell felelniük a kellő gondossággal eljáró nagyobb vevők/beszállítók elvárásainak. Amint arra az *európai kkv-król szóló 2021–2022. évi éves jelentésben*⁴² megfogalmazott ajánlásaiban a Bizottság is rámutatott, talán megfelelőbb lenne a jogi szabályozásban olyan egyszerűsített, önkéntes alapú eszközök és kockázatsökkentő intézkedések bevezetését mérlegelni, amelyekkel a kkv-k bizonyíthatják fenntarthatósági kötelezettségvállalásaik teljesítését.

A Bizottság értékelte, hogy érdemes-e a termékek mennyiségére, illetve értékére olyan **küszöbértéket** bevezetni, amely alatt a hatóságok nem indítanak kényszermunkával kapcsolatos vizsgálatot e javaslat értelmében. Mivel nagyobb lehet a valószínűsége annak, hogy a kkv-k kisebb mennyiségben forgalmazzanak ilyen termékeket, ilyen *de minimis* szabállyal elvileg figyelembe lehetne venni a helyzetüket, és nagyrészt mentesíteni lehetne őket a vizsgálat alól. Azonban *de minimis* küszöbértékek megállapítása esetén torzulnának az egyenlő versenyfeltételek a belső piacon, ugyanis joghézagok jönnének létre. Emellett arra sem lenne garancia, hogy a kkv-k soha nem tartoznának e javaslat hatálya alá, mivel ágazattól függően bizonyára a kisebb gazdasági szereplők is forgalmazhatnak jelentős mennyiségű terméket.

Ezért a kkv-kra vonatkozó egyértelmű mentesség vagy *de minimis* küszöbérték helyett a helyzetüket kellene rendezni az intézkedés kialakítása, többek között kockázatalapú jogérvényesítés és támogató eszközök révén. Ez például az alábbiakat foglalja magában:

Az intézkedés kialakítása: az információs szolgáltatásra vonatkozó határidő megállapításakor az illetékes hatóságok figyelembe veszik az érintett gazdasági szereplők méretét és erőforrásait annak tudatában, hogy a kisebb vállalatok nem rendelkeznek annyi erőforrással az értéklánc áttekintésére és feltérképezésére, mint a nagyobb vállalatok.

Kockázatalapú jogérvényesítés: az illetékes hatóságoknak oda kell összpontosítaniuk a jogérvényesítési erőfeszítéseiket, ahol várhatóan a legjobb hatást fejtik ki, tehát az értéklánc azon szakaszaiban közreműködő gazdasági szereplőkre, amelyek a lehető legközelebb vannak ahhoz, ahol a kényszermunka kockázata valószínűleg felmerül. Emellett figyelembe kell venniük a gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait, az érintett termékek mennyiségét és a feltételezett kényszermunka nagyságrendjét.

Támogató eszközök: mivel a tapasztalatok alapján a kkv-k számára hasznosak a csekélyebb költségekkel járó támogató eszközök, például az iránymutatások vagy a mintadokumentumok, a Bizottság iránymutatást nyújt majd a gazdasági szereplők méretének és gazdasági erőforrásainak figyelembevételével.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A költségvetési vonzatokat, valamint a szükséges humán és igazgatási erőforrásokat az ehhez a javaslathoz csatolt pénzügyi kimutatás tartalmazza.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság tevékenyen figyelemmel kíséri majd a javasolt rendelet végrehajtását, és gondoskodik arról, hogy a javasolt rendelet elérje a céljait. Figyelmét különösen a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon történő forgalmazásának és EU-ból való kivitelének tényleges megakadályozására és az illetékes hatóságok közötti eredményes együttműködés biztosítására összpontosítja. Emellett tekintetbe veszi a vállalkozásokra, különösen a kkv-kra gyakorolt hatást.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az I. fejezet az általános rendelkezéseket tartalmazza, mégpedig a tárgyat (1. cikk), a fogalommeghatározásokat (2. cikk), valamint a kényszermunkával előállított termékekre –

nevezetesen az uniós piacon történő forgalmazásukra és a kivitelükre – vonatkozó tilalmat (3. cikk).

A II. fejezet részletesen ismerteti az illetékes hatóságok feladatkörébe tartozó vizsgálatokat és határozatokat. A tagállamoknak ki kell jelölniük egy vagy több illetékes hatóságot, amelynek feladata az e javaslatból eredő kötelezettségek teljesítése lesz (12. cikk). A vizsgálatok előzetes szakaszában az illetékes hatóságoknak kockázatalapú megközelítést kell követniük, és különösen a fent említett tilalom megsértésének kockázatát kell értékelniük (4. cikk). Ha az illetékes hatóság megállapítja, hogy az e jogsértéssel kapcsolatos aggály megalapozott, akkor meg kell vizsgálnia az érintett termékeket és gazdasági szereplőket (5. cikk). A fejezet emellett meghatározza az illetékes hatóságok által hozandó határozatokat (6. cikk), azok tartalmát (7. cikk), felülvizsgálatát (8. cikk) és elismerését (14. cikk). Az illetékes hatóságok kötelezettségei közé tartozik majd a Bizottságnak és a többi tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatása (9. cikk), valamint a közigazgatási együttműködés és a kölcsönös kommunikáció (13. cikk). A fejezet továbbá rendelkezéseket rögzít a feltételezett jogsértésekre vonatkozó információk benyújtásáról (10. cikk), valamint a kényszermunka kockázatával érintett területek vagy termékek adatbázisáról (11. cikk).

A III. fejezet az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz. Különös rendelkezések szükségesek a vámellenőrzésre vonatkozóan, mivel az (EU) 2019/1020 rendelet ebben az esetben nem célravezető, a vámhatóságok pedig nem képezhetnek első védelmi vonalat, ahogy azt az (EU) 2019/1020 rendelet alapján rendszerint teszik. Ezért az illetékes hatóságok határozataira támaszkodnak majd. Ezenkívül a vámhatóságoknak rendelkezniük kell bizonyos információkkal a gyártási folyamatban közreműködő természetes és jogi személyekről, valamint magáról a termékről, hogy az illetékes hatóságok határozatai szerint eredményesen fel tudják tartóztatni az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő, kényszermunkával előállított termékeket.

Ezért a III. fejezet rendelkezéseket ír elő a vámellenőrzésre (15. cikk), a gazdasági szereplő által a vámhatóságok rendelkezésére bocsátandó információkra (16. cikk), az esetlegesen a tilalomba ütköző termékek szabad forgalomba bocsátásának vagy kivitelének felfüggesztésére (17. cikk), a termékek jogsértés hiányában történő szabad forgalomba bocsátására vagy kivitelére (18. cikk), a termékek szabad forgalomba bocsátásának vagy kivitelének megtagadására (19. cikk), valamint azoknak a termékeknek az ártalmatlanítására, amelyek szabad forgalomba bocsátását vagy kivitelét megtagadták (20. cikk), továbbá az illetékes hatóságok és a vámhatóságok közötti információcserére és együttműködésre vonatkozóan (21. cikk).

A IV. fejezetben foglalt rendelkezések az információs rendszerekről (22. cikk), az e javasolt rendelet illetékes hatóságok általi végrehajtásának és gazdasági szereplők általi betartásának elősegítése érdekében a Bizottság által kiadandó iránymutatásokról, továbbá a feladatok egyértelműségének és az intézkedések illetékes hatóságok közötti összhangjának biztosításáról (23. cikk), valamint az illetékes hatóságok és a Bizottság közötti strukturált egyeztetés és együttműködés fórumaként szolgáló, kényszermunkával előállított termékekkel foglalkozó uniós hálózat létrehozásáról, összetételéről és feladatairól szólnak (24. cikk).

Az V. melléklet meghatározza a záró rendelkezéseket a titoktartásra (25. cikk), a nemzetközi együttműködésre (26. cikk), a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra (27. cikk), a sürgősségi eljárásra (28. cikk), a bizottsági eljárásrendre (29. cikk), a szankciókra (30. cikk), valamint e javasolt rendelet hatálybalépésére és alkalmazásának kezdőnapjára vonatkozóan (31. cikk).

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon belüli tilalmáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Amint azt a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) a kényszermunkáról szóló 29. számú egyezmény (a továbbiakban: a 29. sz. ILO-egyezmény) 2014. évi jegyzőkönyvének preambulumban elismeri, a kényszermunka az emberi méltóság és az alapvető emberi jogok súlyos megsértésének minősül. Az ILO az alapvető jogokat érintő elvnek nyilvánította a kényszermunka minden formájának felszámolását. Az ILO az alapvető ILO-egyezmények közé sorolja a 29. sz. ILO-egyezményt, a 29. sz. egyezmény 2014. évi jegyzőkönyvét és a kényszermunka felszámolásáról szóló 105. sz. ILO-egyezményt (a továbbiakban: a 105. sz. ILO-egyezmény)¹⁶. A kényszermunka körébe sokféle kényszerítő jellegű munkaügyi gyakorlat tartozik, amellyel nem önként vállalt munka vagy szolgáltatás teljesítésére vesznek rá embereket¹⁷.
- (2) A kényszermunka alkalmazása az egész világon elterjedt. A becslések szerint mintegy 27,6 millió ember végzett kényszermunkát 2021-ben¹⁸. A társadalom kiszolgáltatott helyzetben lévő és marginalizálódott csoportjai különösen sebezhetőek a tekintetben, hogy kényszermunka végzésére vegyék rá őket. Még ha a kényszermunka nem is államilag előírt, gyakran a jó kormányzás hiányának tudható be bizonyos gazdasági szereplők esetében.

¹⁵ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁶ <https://www.ilo.org/global/standards/introduction-to-international-labour-standards/conventions-and-recommendations/lang--en/index.htm>

¹⁷ Az ILO által a kényszermunkáról szóló 1920. évi (29. sz.) egyezményben a kényszermunkára adott fogalom meghatározás, [What is forced labour, modern slavery and human trafficking \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\)](#) (Mi a kényszermunka, a modernkori rabszolgaság és az emberkereskedelem? [Kényszermunka, modernkori rabszolgaság és emberkereskedelem]) (ilo.org).

¹⁸ The 2021 Global Estimates of Modern Slavery (A modernkori rabszolgaságra vonatkozó 2021. évi globális becslések), https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipecc/documents/publication/wcms_854733.pdf

- (3) A kényszermunka felszámolása kiemelt jelentőséggel bír az Unió számára. Az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke szilárdan rögzíti az emberi méltóság tiszteletben tartását, valamint az emberi jogok egyetemességét és oszthatatlanságát. Az Európai Unió Alapjogi Chartája 5. cikkének (2) bekezdése, valamint az emberi jogok európai egyezményének 4. cikke rögzíti, hogy senki nem kötelezhető kényszermunkára. Az Emberi Jogok Európai Bírósága több alkalommal is úgy értelmezte az emberi jogok európai egyezményének 4. cikkét, hogy arra kötelezi a tagállamokat, hogy szabjanak ki szankciókat és folytassanak büntetőeljárást minden olyan cselekmény ügyében, amely valamely személynek az emberi jogok európai egyezményének 4. cikkében meghatározott helyzetben tartására irányul¹⁹.
- (4) Minden tagállam megerősítette a kényszermunkáról és a gyermekmunkáról szóló alapvető ILO-egyezményeket²⁰. Következésképpen jogilag kötelesek megelőzni és megszüntetni a kényszermunka alkalmazását, és rendszeresen jelentést tenni az ILO-nak.
- (5) Az Unió szakpolitikai és jogalkotási kezdeményezései révén igyekszik felszámolni a kényszermunka alkalmazását. Az EU a nemzetközi szervezetek, köztük az ILO, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) és az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) által meghatározott nemzetközi irányelveknek és alapelveknek megfelelően előmozdítja a kellő gondosságot annak érdekében, hogy a kényszermunkának ne legyen helye az Unióban letelepedett vállalkozások értékláncában.
- (6) Az uniós kereskedelempolitika támogatja a kényszermunka elleni küzdelmet az egyoldalú és kétoldalú kereskedelmi kapcsolatokban egyaránt. Az uniós kereskedelmi megállapodások kereskedelemről és fenntartható fejlődésről szóló fejezetei tartalmazzák az alapvető ILO-egyezmények – köztük a 29. és a 105. sz. ILO-egyezmény – megerősítésére és tényleges végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalást. Ezenkívül az Unió általános vámkedvezmény-rendszere alapján nyújtott egyoldalú kereskedelmi kedvezmények a 29. vagy a 105. sz. ILO-egyezmény súlyos és szisztematikus megsértése esetén visszavonhatók.
- (7) Az emberkereskedelem megelőzéséről szóló 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²¹ (a továbbiakban: az emberkereskedelem elleni irányelv) harmonizálja az emberkereskedelem – és ezen belül a kényszermunka és a kényszerszolgáltatás – fogalmának meghatározását, és minimális szankciókat állapít meg. A kényszermunkával előállított hazai vagy importált termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalának és forgalmazásának tilalmára és az ilyen termékek uniós piacról való kivonásának biztosításával kapcsolatos kötelezettségre (a továbbiakban együttesen: a tilalom) vonatkozóan meghatározott szabályok nem érinthetik az említett irányelvet és különösen a bűnüldöző és igazságügyi hatóságoknak az emberkereskedelemmel, ezen belül a munkaerő-kizsákmányolással kapcsolatos bűncselekmények ügyében folytatott nyomozás és büntetőeljárás tekintetében fennálló hatáskörét.

¹⁹ Például a Siliadin kontra Franciaország ügyben hozott ítélet 89. és 102. pontja vagy a Chowdury és társai kontra Görögország ügyben hozott ítélet 105. pontja.

²⁰ https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---europe/---ro-geneva/---ilo-brussels/documents/publication/wcms_195135.pdf

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

- (8) [A fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló 20XX/XX/EU irányelv különösen horizontális átvilágítási kötelezettségeket állapít meg arra vonatkozóan, hogy a vállalatok a nemzetközi emberi jogi és munkavállalói jogi normákkal, valamint környezetvédelmi egyezményekkel összhangban azonosítsák, megelőzzék, mérsékeljék a saját tevékenységeikben, a leányvállalataiknál és az értékláncaikban az emberi jogokra – többek között a kényszermunkával összefüggésben – és a környezetre gyakorolt tényleges és lehetséges kedvezőtlen hatásokat, és adjanak számot róluk. E kötelezettségek a bizonyos, alkalmazotti létszámban megállapított küszöbértéket meghaladó nagyvállalatokra, valamint a nagy hatású ágazatokban működő, bizonyos, alkalmazotti létszámban és nettó árbevételben megállapított küszöbértéket meghaladó kisebb vállalatokra vonatkoznak²².]
- (9) Emellett az (EU) 2017/821 európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ előírja, hogy a rendelet hatálya alá tartozó uniós ásványimportőrök teljesítsék kellő gondossági kötelezettségeiket a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról szóló OECD-útmutatással és az abban foglalt, kellő gondosságra vonatkozó ajánlásokkal összhangban. [Az elemekről és a hulladékelemekről szóló (EU) XX/20XX rendelet kötelezettségeket tartalmaz a gazdasági szereplők számára, hogy ellátási láncukban végezzenek átvilágítást, többek között a munkavállalói jogok tekintetében²⁴.] [Az erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz kapcsolódó egyes áruk és termékek uniós piacon történő forgalmazásáról és Unióból történő kiviteléről szóló (EU) XX/20XX rendelet²⁵ kellő gondosságot ír elő a hatálya alá tartozó termékek és áruk jogszerűségére és erdőirtástól való mentességére vonatkozóan, többek között az emberi jogok tekintetében is.]
- (10) A 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [XX]. cikke előírja, hogy a tagállamok gondoskodjanak arról, hogy bizonyos gazdasági szereplők évente tegyenek közzé nem pénzügyi kimutatásokat, amelyben beszámolnak a tevékenységeik környezetvédelmi, társadalmi és munkavállalói ügyekre, az emberi jogok tiszteletben tartására, ezen belül a kényszermunkára, valamint korrupcióellenes és vesztegetési ügyekre gyakorolt hatásairól²⁶. [Ezenkívül a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolókról szóló 20XX/XX/EU irányelv részletes beszámolási követelményeket határoz meg a hatálya alá tartozó vállalatok számára az emberi jogok tiszteletben tartása tekintetében, többek között a globális ellátási láncokban. A vállalkozások által

²² Az Európai Parlament és a Tanács 20XX/XX/EU irányelve a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL XX., 20XX.XX.XX., XX. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/821 rendelete (2017. május 17.) a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany uniós importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségek megállapításáról (HL L 130., 2017.5.19., 1. o.).

²⁴ AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az elemekről és a hulladékelemekről, a 2006/66/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről és az (EU) 20XX/XX rendelet módosításáról (HL XX., 20XX.XX.XX., XX. o.).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz kapcsolódó egyes áruk és termékek uniós piacon történő forgalmazásáról és Unióból történő kiviteléről, valamint a XXX/20XX/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL XX., 20XX.XX.XX., XX. o.).

²⁶ A 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról (HL).

az emberi jogokról közzétett tájékoztatásnak adott esetben tartalmaznia kell az értékláncaikban előforduló kényszermunkára vonatkozó információkat²⁷.]

- (11) 2021 júliusában a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat iránymutatást tett közzé, hogy segítse az uniós vállalkozásokat a kényszermunka kockázatának a tevékenységeikben és ellátási láncokban történő kezelésére alkalmas intézkedések meghozatalában²⁸.
- (12) Amint azt a világszerte biztosítandó tisztességes munkáról szóló közleményében²⁹ a Bizottság is elismeri, a hatályos szakpolitikák és jogszabályi keret ellenére további intézkedésekre van szükség a kényszermunkával előállított termékek uniós piacról való eltávolítására irányuló célok eléréséhez, és ezáltal a kényszermunka elleni világszintű küzdelem előmozdításához.
- (13) Az Európai Parlament állásfoglalásaiban határozottan elítélte a kényszermunkát, és felszólított a kényszermunkával előállított termékek betiltására³⁰. Ezért a nyilvánosság számára erkölcsi aggályokat vet fel, hogy kényszermunkával előállított termékek forgalmazhatók az uniós piacon és exportálhatók harmadik országokba anélkül, hogy hatékony mechanizmus működne ilyen termékek betiltása vagy kivonása érdekében.
- (14) A kényszermunkára vonatkozó uniós jogszabályi és szakpolitikai keret teljessé tétele érdekében be kell tiltani a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalát és forgalmazását, valamint az Unión belül készült vagy importált, kényszermunkával előállított termékek kivitelét, és gondoskodni kell az ilyen termékek uniós piacról való kivonásáról.
- (15) Jelenleg nincs olyan uniós jogszabály, amely felhatalmazná a tagállami hatóságokat arra, hogy termékeket közvetlenül visszatartsanak, lefoglaljanak vagy kivonásukat elrendeljék annak megállapítása alapján, hogy részben vagy egészben kényszermunkával készültek.
- (16) Ahhoz, hogy a tilalom eredményes legyen, a hatályának ki kell terjednie mindazokra a termékekre, amelyek előállításának, gyártásának, betakarításának vagy kitermelésének bármely szakaszában – ideértve a termékkel kapcsolatos megmunkálást és feldolgozást is – kényszermunkát alkalmaztak. A tilalomnak bármilyen jellegű termékekre vonatkoznia kell, ideértve azok alkotóelemeit is, és a termékekre ágazatától, származásától és attól függetlenül kell alkalmazni, hogy hazai vagy importált-e, az uniós piacon hozzák forgalomba vagy forgalmazzák, illetve onnan exportálják-e.
- (17) A tilalomnak elő kell mozdítania a kényszermunka felszámolására irányuló nemzetközi törekvéseket. A „kényszermunka” fogalmának meghatározását ezért össze kell hangolni a 29. sz. ILO-egyezményben foglalt fogalommeghatározással. Az

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 20XX/XX/EU irányelve a 2013/34/EU irányelvnek, a 2004/109/EK irányelvnek, a 2006/43/EK irányelvnek és az 537/2014/EU rendeletnek a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás tekintetében történő módosításáról (HL XX., 20XX.XX.XX., XX. o.).

²⁸ Iránymutatás uniós vállalkozások számára a kényszermunka kockázatának a tevékenységeikben és ellátási láncokban történő kezelése érdekében tanúsítandó kellő gondosságról.

²⁹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a globális méltányos átmenet és a fenntartható helyreállítás érdekében a világszerte biztosítandó tisztességes munkáról, 2022. március 23., COM(2022) 66 final.

³⁰ Lásd a következő állásfoglalásokat: [ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY a kényszermunkával előállított termékek betiltását célzó új kereskedelmi eszközről \(europa.eu\)](#), [Elfogadott szövegek – Kényszermunka és az uigurok helyzete Hszincsiang-Ujgur Autonóm Területen – 2020. december 17., csütörtök \(europa.eu\)](#), [Elfogadott szövegek – Kényszermunka a Linglong gyárban és környezetvédelmi tiltakozások Szerbiában – 2021. december 16., csütörtök \(europa.eu\)](#).

„állami hatóságok által alkalmazott kényszermunka” fogalmának meghatározását a 105. sz. ILO-egyezményhez kell igazítani, amely kifejezetten tiltja a kényszermunka alkalmazását politikai meggyőződés kifejezésre juttatásának büntetéseként, a gazdasági fejlődés céljából, munkafegyelmi szabályként, sztrájkban való részvétel büntetéseként vagy faji, vallási vagy egyéb megkülönböztetés eszközeként³¹.

- (18) Előfordulhat, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak (a továbbiakban: kkv-k) korlátozottak az erőforrásai és a képességei annak biztosításához, hogy az általuk az uniós piacon forgalomba hozott vagy forgalmazott termékek kényszermunkától mentesek legyenek. A Bizottságnak ezért iránymutatást kell kiadnia a kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosságról, figyelembe véve a gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait is. Ezenkívül a Bizottságnak iránymutatást kell kiadnia a kényszermunkára vonatkozó kockázati mutatókról és a nyilvánosan hozzáférhető információkról, hogy ezzel segítse a kkv-kat és más gazdasági szereplőket a tilalmi előírások teljesítésében.
- (19) A tagállamok illetékes hatóságainak figyelemmel kell kísérniük a piacot, hogy észleljék a tilalom megsértését. Az illetékes hatóságok kijelölésekor a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy elegendő erőforrások álljanak e hatóságok rendelkezésére, a személyzetük tagjai pedig rendelkezzenek a szükséges készségekkel és ismeretekkel, különösen az emberi jogi, az értékláncszervezési és átvilágítási eljárásokat illetően. Az illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük a nemzeti munkaügyi ellenőrzésekben, valamint az igazságügyi és büntető hatóságokkal, köztük az emberkereskedelem elleni küzdelemért felelős hatóságokkal, hogy e hatóságok nem veszélyeztessék a vizsgálatokat.
- (20) A tilalom eredményességének növelése érdekében az illetékes hatóságoknak észszerű határidőt kell biztosítaniuk a gazdasági szereplőknek arra, hogy feltárják, csökkentsek, megelőzzék és megszüntessék a kényszermunka kockázatát.
- (21) A tilalom esetleges megsértésének feltárása során az illetékes hatóságoknak kockázatalapú megközelítést kell követniük, és a rendelkezésükre álló összes információt értékelniük kell. Az illetékes hatóságoknak vizsgálatot kell kezdeményezniük, ha a rendelkezésükre álló összes információ értékelése alapján megállapítják, hogy a tilalom megsértésével kapcsolatos aggály megalapozott.
- (22) Mielőtt vizsgálatot indítanak, az illetékes hatóságoknak tájékoztatást kell kérniük az értékelt gazdasági szereplőktől arról, milyen intézkedéseket hoztak a kényszermunka kockázatának a tevékenységeikben és az értékláncaikban történő csökkentésére, megelőzésére vagy megszüntetésére az értékelt termékek tekintetében. Ennek a kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosságnak köszönhetően a gazdasági szereplők csökkenthetik a kényszermunka kockázatát a tevékenységeikben és az értékláncaikban. A kellő gondosság azt jelenti, hogy a vonatkozó uniós jogszabályoknak és nemzetközi normáknak megfelelően feltárták és rendezték a kényszermunkával kapcsolatos kérdéseket az értékláncukban. Következésképpen, ha az illetékes hatóság megítélése szerint a tilalom megsértésével kapcsolatos megalapozott aggály egyéb mellett például annak köszönhetően nem áll fenn, hogy alkalmazták a vonatkozó jogszabályokat, iránymutatásokat, ajánlásokat vagy

³¹ [What is forced labour, modern slavery and human trafficking \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\) \(Mi a kényszermunka, a modernkori rabszolgaság és az emberkereskedelem? \[Kényszermunka, modernkori rabszolgaság és emberkereskedelem\]\) \(ilo.org\)](#), valamint az ott hivatkozott 29. és 105. sz. ILO-egyezmény.

bármilyen egyéb, kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosságot a kényszermunka kockázatának csökkentésére, megelőzésére és megszüntetésére, akkor nem szükséges vizsgálatot indítani.

- (23) Az ezen és más vonatkozó jogszabály alapján kijelölt illetékes hatóságok közötti együttműködés, valamint a tevékenységeik és a határozataik közötti összhang biztosítása érdekében az e rendelet alapján kijelölt illetékes hatóságoknak szükség esetén tájékoztatást kell kérniük más illetékes hatóságoktól arról, hogy az értékelt gazdasági szereplők a kényszermunka tekintetében kellő gondossági és átláthatósági követelményeket meghatározó, alkalmazandó uniós vagy tagállami jogszabályok szerint kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosságra kötelezettek, és kellő gondosságot tanúsítanak-e.
- (24) A vizsgálat előzetes szakasza során az illetékes hatóságoknak az értéklánc azon szakaszaiban közreműködő gazdasági szereplőkre kell összpontosítaniuk, ahol a vizsgált termékek tekintetében nagyobb a kényszermunka kockázata, egyúttal figyelembe kell venniük e gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait, az érintett termékek mennyiségét és a feltételezett kényszermunka nagyságrendjét.
- (25) Amikor a vizsgálat során tájékoztatást kérnek, az illetékes hatóságoknak lehetőség szerint és a vizsgálat eredményes lefolytatásával összhangban kiemelten kell kezelniük azokat a vizsgált gazdasági szereplőket, akik közreműködnek az értéklánc azon szakaszaiban, amelyek a lehető legközelebb vannak ahhoz, ahol a kényszermunka kockázata valószínűleg felmerül, és figyelembe kell venniük a gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait, az érintett termékek mennyiségét és a feltételezett kényszermunka nagyságrendjét.
- (26) Az illetékes hatóságok feladata, hogy a vizsgálat során, ezen belül az előzetes szakaszban összegyűjtött összes információ és bizonyíték alapján megállapítsák, hogy a termék előállításának, gyártásának, betakarításának vagy kitermelésének bármely szakaszában – ideértve a termékkel kapcsolatos megmunkálást és feldolgozást is – kényszermunkát alkalmaztak. A jogszerű eljáráshoz való joguk biztosítása érdekében a gazdasági szereplőknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy védelmükben tájékoztatást nyújtsanak az illetékes hatóságoknak a vizsgálat során.
- (27) A tilalom gazdasági szereplők általi megsértését megállapító illetékes hatóságoknak haladéktalanul meg kell tiltaniuk az érintett termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalát és forgalmazását, valamint az Unióból történő kivitelét, és kötelezniük kell a vizsgált gazdasági szereplőket a már forgalmazott termékek uniós piacról való kivonására, valamint megsemmisítésére, működésképtelenné tételére vagy egyéb módon történő ártalmatlanítására az uniós joggal – többek között a hulladékgazdálkodásra vonatkozó uniós jogszabályokkal – összhangban lévő nemzeti jog szerint.
- (28) Az erre vonatkozó határozatban az illetékes hatóságoknak közölniük kell a vizsgálat megállapításait és a megállapításokat alátámasztó információkat, észszerű határidőt kell megállapítaniuk a gazdasági szereplőknek a határozatban foglaltak teljesítésére, továbbá tájékoztatást kell adniuk a határozat tárgyát képező termék azonosítása céljából. A Bizottságot fel kell hatalmazni az ilyen határozatok információtartalmának részletes meghatározásához szükséges végrehajtási jogi aktusok elfogadására.
- (29) A határozatban foglaltak teljesítése szempontjából észszerű határidő megállapításakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az érintett gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait.

- (30) Ha a gazdasági szereplők a megadott határidőig nem tesznek eleget az illetékes hatóságok határozatának, akkor az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell az érintett termékek az uniós piacon történő forgalomba hozatalának és forgalmazásának, illetve kivitelének tilalmáról, az uniós piacról való kivonásáról, valamint az érintett gazdasági szereplőknél maradt termékek a gazdasági szereplők költségére történő megsemmisítéséről, működésképtelenné tételéről vagy egyéb módon történő ártalmatlanításáról az uniós joggal – többek között a hulladékgazdálkodásra vonatkozó uniós jogszabályokkal – összhangban lévő nemzeti jog szerint.
- (31) A gazdasági szereplőknek lehetőséget kell biztosítani, hogy az illetékes hatóságok által hozott határozatok felülvizsgálatát kérjék, miután új információkat szolgáltatott annak alátámasztására, hogy nem vonható le az a következtetés, miszerint az érintett termékek kényszermunkával készültek. Az illetékes hatóságoknak vissza kell vonniuk a határozatukat, ha az új információk alapján megállapítják, hogy nem vonható le az a következtetés, miszerint a termékek kényszermunkával készültek.
- (32) Bármely – természetes vagy jogi – személynek vagy bármilyen, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetnek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy információkat szolgáltatson az illetékes hatóságoknak, ha megítélése szerint kényszermunkával előállított termékeket hoznak forgalomba vagy forgalmaznak az uniós piacon, és tájékoztatást kapjon a beadványa elbírálásának eredményéről.
- (33) A Bizottságnak iránymutatást kell kiadnia, hogy megkönnyítse a gazdasági szereplőknek és az illetékes hatóságoknak a tilalom végrehajtását. Ennek az iránymutatásnak ki kell térnie a kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosságra, és kiegészítő tájékoztatást kell nyújtania az illetékes hatóságoknak a tilalom végrehajtásához. A kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosságról szóló iránymutatásnak a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat által az uniós vállalkozások számára 2021 júliusában közzétett, a kényszermunka kockázatának a tevékenységeikben és ellátási láncukban történő kezelése érdekében tanúsítandó kellő gondosságról szóló iránymutatásra kell épülnie. Az iránymutatásnak összhangban kell lennie más kapcsolódó uniós iránymutatásokkal és az érintett nemzetközi szervezetek vonatkozó iránymutatásaival. A nemzetközi szervezetek – különösen az ILO – jelentéseit és más független, ellenőrizhető információforrásokat kell figyelembe venni a kockázati mutatók meghatározásához.
- (34) Az illetékes hatóságok tilalom megsértését megállapító határozatait közölni kell a vámhatóságokkal, amelyeknek arra kell törekedniük, hogy azonosítsák az érintett terméket a szabad forgalomba bocsátás vagy kivitel céljából bejelentett termékek között. Az illetékes hatóságok feladata lesz a tilalom általános érvényesítése a belső piac és az uniós piacra belépő vagy onnan termékek tekintetében. Mivel a kényszermunka a gyártási folyamat részét képezi, és nem hagy nyomot a terméken, az (EU) 2019/1020 rendelet hatálya pedig csak a gyártott termékekre terjed ki, és a szabad forgalomba bocsátásra korlátozódik, a vámhatóságok az (EU) 2019/1020 rendelet alapján nem járhatnak el önállóan a tilalom alkalmazása és érvényesítése érdekében. Az egyes tagállamokban az ellenőrzések sajátos megszervezése nem érintheti a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet³² és annak a vámhatóságok ellenőrzési és felügyeleti hatáskörére vonatkozó általános rendelkezéseit.

³² Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (átdolgozás) (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

- (35) A gazdasági szereplők által a vámhatóságoknak jelenleg nyújtott tájékoztatás csak a termékekkel kapcsolatos általános információkat tartalmaz, a gyártóval vagy termelővel és a termékszállítókkal kapcsolatos tudnivalókat, valamint a termékekre vonatkozó konkrét információkat viszont nem. Ahhoz, hogy a vámhatóságok azonosítani tudják azokat az uniós piacra belépő és onnan kilépő termékeket, amelyek megsérthetik a rendeletet, következésképpen feltartóztatandók az Unió külső határain, a gazdasági szereplőknek úgy kell tájékoztatniuk a vámhatóságokat, hogy megtalálhassák az illetékes hatóságok határozatának megfelelő érintett terméket. E tájékoztatásnak tartalmaznia kell a gyártóval vagy termelővel és a termékszállítókkal kapcsolatos tudnivalókat, valamint a termékekre vonatkozó konkrét információkat. Ennek érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azoknak a termékeknek az azonosításáról, amelyek tekintetében ilyen információkat közölni kell. Ehhez felhasználható többek között az e rendelet alapján létrehozott adatbázis, valamint az illetékes hatóságoknak az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében meghatározott információs és kommunikációs rendszerben (a továbbiakban: ICSMS) rögzített tájékoztatásai és határozatai. Ezenkívül a Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy elfogadja a gazdasági szereplők által a vámhatóságoknak nyújtandó tájékoztatás részleteinek meghatározásához szükséges végrehajtási jogi aktusokat. Ebben a tájékoztatásban közölni kell a termék leírását, nevét vagy márkanévét, az uniós jogszabályok szerint a termék azonosítására vonatkozó egyedi követelményeket (például a terméken feltüntetett vagy a csomagoláson vagy a terméket kísérő dokumentumban található típus-, hivatkozási, modell-, tétel- vagy sorozatszám, illetve a digitális termékűtlével egyedi azonosítója), továbbá a gyártóra vagy termelőre és a termékszállítókra vonatkozó részletes adatokat, így mindegyikük nevét, kereskedelmi nevét vagy bejegyzett védjegyét, elérhetőségeit, a letelepedési országban kapott egyedi azonosító számát és amennyiben ismert, a gazdálkodói nyilvántartási és azonosító számát (EORI-számát). Az Unió Vámcode felülvizsgálatakor mérlegelni kell a gazdasági szereplők által a vámhatóságoknak e rendelet érvényesítése és tágabb értelemben véve az ellátási lánc átláthatóságának erősítése céljából nyújtandó tájékoztatás vámjogszabályokban való rögzítését.
- (36) Ha a vámhatóságok olyan terméket azonosítanak, amely a tilalom megsértését azonosító illetékes hatóságok által közölt határozat hatálya alá tartozhat, akkor fel kell függeszteniük az adott termék forgalomba bocsátását, és haladéktalanul értesíteniük kell az illetékes hatóságokat. Az illetékes hatóságoknak észszerű határidőn belül következtetést kell megfogalmazniuk a vámhatóságok által bejelentett ügyben, megerősítve vagy cáfolva, hogy az érintett termék a határozat hatálya alá tartozik. Az illetékes hatóságoknak szükség esetén engedélyezni kell, hogy előírják a forgalomba bocsátás felfüggesztésének fenntartását. Ha az illetékes hatóságok a megadott határidőn belül nem fogalmaznak meg következtetést, a vámhatóságoknak minden egyéb vonatkozó követelmény és alakosság teljesülése esetén forgalomba kell bocsátaniuk a termékeket. Általánosságban véve a szabad forgalomba bocsátás vagy a kivitel sem tekinthető az uniós jognak való megfelelés bizonyítékának, mivel az ilyen forgalomba bocsátás nem terjed ki szükségszerűen e megfelelés teljes körű ellenőrzésére.
- (37) Ha az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy valamely termék megfelelő a tilalom megsértését megállapító határozatnak, akkor haladéktalanul tájékoztatniuk kell a vámhatóságokat, amelyeknek meg kell tagadniuk a szabad forgalomba bocsátást vagy a kivitelt. A terméket meg kell semmisíteni, működésképtelenné kell tenni vagy egyéb módon ártalmatlanítani kell az uniós joggal

- többek között a hulladékgazdálkodásra vonatkozó uniós jogszabályokkal – összhangban lévő nemzeti jog szerint, ami kizárja a nem uniós áruk újrakivitelét.
- (38) A szabad forgalomba bocsátásuk felfüggesztése alatt a termékekre – többek között a tárolásukra vagy a forgalomba bocsátásuk megtagadása esetén a megsemmisítésükre és ártalmatlanításukra – vonatkozó feltételeket a vámhatóságoknak kell meghatározniuk, adott esetben a 952/2013/EU rendelet szerint. Ha az uniós piacra belépő termékek további feldolgozást igényelnek, az e feldolgozást lehetővé tevő megfelelő vámeljárást alá kell vonni őket a 952/2013/EU rendelet 220., 254., 256., 257. és 258. cikke szerint.
- (39) A tilalom egységes érvényesítése az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékek tekintetében csak az illetékes hatóságok, a vámhatóságok és a Bizottság közötti szisztematikus információcsere és együttműködés révén valósítható meg.
- (40) Az illetékes hatóságoknak az ICSMS-t kell használniuk a tilalom érvényesítésével kapcsolatos kérdésekre vonatkozó információk rendszerezett formában történő gyűjtésére, feldolgozására és tárolására. A Bizottságnak, az illetékes hatóságoknak és a vámhatóságoknak hozzáféréssel kell rendelkezniük ehhez a rendszerhez, hogy elláthassák az e rendelet szerinti feladataikat.
- (41) Az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékek ellenőrzési folyamatának optimalizálása és tehermentesítése érdekében lehetővé kell tenni az ICSMS és a vámrendszerek közötti automatizált adatátvitelt. A célokat tekintve háromféle adattovábbítást kell megkülönböztetni. Először is a tilalom megsértését megállapító határozatokat az ICSMS-ből az (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelet³³ 36. cikkében említett vámügyi kockázatkezelési rendszerbe kell küldeni a vámügyi kockázatkezelési környezet jövőbeli alakulásának sérelme nélkül, hogy a vámhatóságok felhasználhassák őket az ilyen határozatoknak megfelelő termékek azonosításához. A vámügyi környezet rendelkezésre álló interfészeit kell használni ezekhez az első adattovábbításokhoz. Másodszor, ha a vámhatóságok ilyen terméket azonosítanak, ügyintézésre lesz szükség többek között a felfüggesztésről szóló értesítésnek, az illetékes hatóságok következtetésének és a vámhatóságok által hozott intézkedések eredményének a továbbításához. Az uniós egyablakos vámügyintézési környezetnek támogatnia kell ezeket az ICSMS és a nemzeti vámrendszerek közötti második adattovábbításokat. Harmadszor, a vámrendszerek olyan információkat tartalmaznak a termékek uniós piacra történő belépéséről és onnan történő kilépéséről, amelyek lényegesek lehetnek az illetékes hatóságoknak a feladataik elvégzéséhez, de nem hozzáférhetők a számukra. Ezért a lényeges információkat le kell kérni és továbbítani kell az ICSMS-be. A három összeköttetésnek nagymértékben automatizálnak és könnyen kezelhetőnek kell lennie, hogy korlátozottan rőjon többletterheket a vámhatóságokra. A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a vámhatóságokkal és az illetékes hatóságokkal együttműködve elfogadja azokat a végrehajtási jogi aktusokat, amelyek szükségesek az eljárási szabályok, a gyakorlati rendelkezések, valamint az ICSMS és a vámrendszerek között továbbítandó adatelemek, továbbá az esetleges egyéb kiegészítő követelmények meghatározásához.
- (42) Az eredményes jogérvényesítés érdekében az egyik tagállam illetékes hatósága által hozott határozatokat a másik tagállam illetékes hatóságának is el kell ismernie, és

³³ A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

érvényesíteni kell azoknak az azonos ellátási láncból származó, ugyanazzal az azonosítóval rendelkező termékeknek az esetében, amelyeknél a kényszermunka alkalmazása megállapítást nyert.

- (43) Ha a tilalomhoz személyes adatok kezelésére van szükség, azt a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós joggal összhangban kell elvégezni. A személyes adatok tilalommal összefüggésben történő mindennemű kezelésére az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet³⁴ és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletet kell alkalmazni³⁵.
- (44) A tilalom eredményes érvényesítésének biztosítása érdekében hálózatot kell létrehozni a tagállamok illetékes hatóságai és – adott esetben – a vámhatóságok szakértői, illetve a Bizottság közötti strukturált egyeztetés és együttműködés céljából. E hálózatnak továbbá arra kell irányulnia, hogy észszerűbbé tegye az Unión belüli illetékes hatóságok azon gyakorlatait, amelyek megkönnyítik a tagállamok közös jogérvényesítési tevékenységeit, köztük a közös vizsgálatokat. Ennek az igazgatási támogatási struktúrának lehetővé kell tennie az erőforrások egyesítését, valamint karban kell tartania a tagállamok és a Bizottság közötti kommunikációs és információs rendszert, ezáltal elősegítve a tilalom érvényesítésének megerősítését.
- (45) Mivel a kényszermunka világméretű problémát jelent, a globális értékláncok pedig egymásba fonódnak, elő kell mozdítani a kényszermunka elleni nemzetközi együttműködést, amely a tilalom alkalmazásának és érvényesítésének hatékonyságát is növelné. A Bizottságnak adott esetben együtt kell működnie és információcserét kell folytatnia harmadik országbeli hatóságokkal és nemzetközi szervezetekkel a tilalom végrehajtásának eredményesebbé tétele érdekében. A nem uniós országok hatóságaival rendezett keretek között, a meglévő párbeszédstruktúrák, például a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd vagy szükség esetén újonnan, eseti alapon kialakított párbeszéd részeként kell nemzetközi együttműködést folytatni.
- (46) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek³⁶ megfelelően kell gyakorolni.
- (47) E rendelet bizonyos nem alapvető rendelkezéseinek kiegészítése vagy módosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során gondoskodnia kell a megfelelő dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő továbbításáról.

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (48) Ahhoz, hogy a vámhatóságok az eredményes fellépéshez szükséges összes információt – többek között az adott termék azonosítására szolgáló adatokat, a gyártóval vagy a termelővel kapcsolatos információkat, valamint az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékek tekintetében a termékszállítókra vonatkozó információkat – megkapjanak a termékről, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. Lehetővé kell tenni a vámhatóságok számára, hogy gyorsan tájékozódjanak az illetékes hatóságok határozataiban megjelölt konkrét termékekről, így ugyanis eredményesen és gyorsan meghozhatják a szükséges intézkedéseket. Ilyen esetekben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadni sürgősségi eljárásban.
- (49) Mivel e rendelet célját – tehát a tilalmat – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (50) E rendeletnek – a benne előírt intézkedések mielőbbi alkalmazásának lehetővé tétele érdekében – az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet szabályokat állapít meg, hogy megtiltsa a gazdasági szereplőknek a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalát és forgalmazását, valamint az onnan történő kivitelét.
- (2) E rendelet nem terjed ki azoknak a termékeknek a forgalomból történő kivonására, amelyek már eljutottak a végfelhasználókhoz az uniós piacon.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „kényszermunka”: a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunkáról szóló 1930. évi (29. sz.) egyezményének 2. cikkében meghatározott, kényszermunka, ideértve a gyermekekkel végeztetett kényszermunkát is;
- b) „állami hatóságok által előírt kényszermunka”: a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet kényszermunka felszámolásáról szóló 1957. évi (105. sz.) egyezményének 1. cikkében leírt módon alkalmazott kényszermunka;
- c) „kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosság”: az uniós piacon forgalmazandó vagy onnan exportálandó termékek esetében alkalmazott kényszermunka feltárása,

megelőzése, visszaszorítása vagy megszüntetése céljából a gazdasági szereplő által a kötelező követelmények, valamint önkéntes iránymutatások, ajánlások vagy gyakorlatok végrehajtására tett erőfeszítések;

- d) „forgalmazás”: valamely terméknek kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára az uniós piacon, akár ellenérték fejében, akár ingyenesen; a termék online vagy egyéb távértékesítés útján történő értékesítésre kínálása akkor minősül forgalmazásnak, ha a terméket az Unióban található felhasználóknak kínálják értékesítésre;
- e) „forgalomba hozatal”: a termék első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
- f) „termék”: bármilyen termék, amelynek értéke pénzben kifejezhető, és ezáltal kereskedelmi ügylet tárgyát képezheti, függetlenül attól, hogy kitermelték, betakarították, előállították vagy gyártották-e, ideértve a termékkel kapcsolatosan az ellátási lánc bármely szakaszában végzett megmunkálást és feldolgozást is;
- g) „kényszermunkával előállított termék”: olyan termék, amelyhez részben vagy egészben kényszermunkát alkalmaztak a kitermelése, betakarítása, előállítása vagy gyártása bármely szakaszában, ideértve a termékkel kapcsolatosan az ellátási lánc bármely szakaszában végzett megmunkálást és feldolgozást is;
- h) „gazdasági szereplő”: természetes vagy jogi személy, illetve személyegyesülés, aki vagy amely termékeket hoz forgalomba vagy forgalmaz az uniós piacon, vagy exportál az uniós piacról;
- i) „gyártó”: a termék gyártója az adott termékre vonatkozó uniós jogszabályok szerint;
- j) „termelő”: az EUMSZ 38. cikkének (1) bekezdésében említett mezőgazdasági termékek, ezenkívül nyersanyagok termelője;
- k) „termékszállító”: az ellátási láncban részt vevő természetes vagy jogi személy, illetve személyegyesülés, aki vagy amely valamely termék egy részének vagy egészének kitermelését, betakarítását, előállítását vagy gyártását végzi, illetve közreműködik a termékkel kapcsolatosan az ellátási lánc bármely szakaszában végzett megmunkálásban és feldolgozásban gyártóként vagy bármilyen egyéb módon;
- l) „importőr”: az Unióban letelepedett természetes vagy jogi személy, illetve személyegyesülés, aki vagy amely harmadik országból származó terméket hoz forgalomba az uniós piacon;
- m) „exportőr”: az (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet³⁷ 1. cikkének 19. pontjában meghatározott exportőr;
- n) „megalapozott aggály”: tárgyilagos és ellenőrizhető információkkal alátámasztott, alapos ok arra, hogy az illetékes hatóságok azt feltételezzék, hogy valamely termék valószínűleg kényszermunkával készült;
- o) „vámhatóságok”: a 952/2013/EU rendelet 5. cikkének 1. pontjában foglalt meghatározás szerinti vámhatóságok;

³⁷ A Bizottság (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. július 28.) a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Unió Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 343., 2015.12.29., 1. o.).

- p) „az uniós piacra belépő termékek”: harmadik országból származó olyan termékek, amelyeket az uniós piacon való forgalomba hozatalra vagy az Unió vámterületén belüli magáncélú felhasználásra vagy fogyasztásra szánnak, és a „szabad forgalomba bocsátás” vám eljárás alatt vonnak;
- q) „az uniós piacról kilépő termékek”: „kivitel” vám eljárás alá vont termékek;
- r) „szabad forgalomba bocsátás”: a 952/2013/EU rendelet 201. cikkében meghatározott eljárás;
- s) „kivitel”: a 952/2013/EU rendelet 269. cikkében meghatározott eljárás;
- t) „európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcsere-rendszer” (EU CSW-CERTEX): [az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezet létrehozásáról és a 952/2013/EU rendelet módosításáról szóló (EU) XX/20XX rendelet (COM(2020) 673 final)] 4. cikke értelmében létrehozott rendszer;
- u) „nemzeti egyablakos vámügyintézési környezetek”: a [az (EU) XX/20XX európai parlamenti és tanácsi rendelet^{38]} 2. cikkének 9. pontjában meghatározott nemzeti egyablakos vámügyintézési környezetek.

3. cikk

A kényszermunkával előállított termékek tilalma

A gazdasági szereplők kényszermunkával előállított termékeket nem hozhatnak forgalomba és nem forgalmazhatnak az uniós piacon, valamint nem exportálhatnak ilyen termékeket.

II. fejezet

Az illetékes hatóságok vizsgálatai és határozatai

4. cikk

A vizsgálatok előzetes szakasza

- (1) Az illetékes hatóságok kockázatalapú megközelítést követnek, amikor értékelik annak valószínűségét, hogy a gazdasági szereplők megsértették a 3. cikket. Ehhez az értékeléshez figyelembe veszik a rendelkezésükre álló összes lényeges információt, ideértve az alábbiakat is:
 - a) természetes vagy jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek által a 10. cikk szerint benyújtott beadványok;
 - b) a 23. cikk b) és c) pontjában meghatározott kockázati mutatók és egyéb információk;
 - c) a 11. cikkben említett adatbázis;
 - d) a 22. cikk (1) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszerben rögzített tájékoztatások és határozatok, ideértve azokat az

³⁸

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) XX/20XX rendelete (...) (HL ...).

esetleges korábbi eseteket is, amikor az adott gazdasági szereplő betartotta vagy megsértette a 3. cikket;

- e) az illetékes hatóság által szükség esetén más illetékes hatóságoktól kért tájékoztatás arról, hogy az értékelt gazdasági szereplők a kényszermunka tekintetében kellő gondossági és átláthatósági követelményeket meghatározó, alkalmazandó uniós vagy tagállami jogszabályok szerint kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosságra kötelezettek, és kellő gondosságot tanúsítanak-e.
- (2) Amikor értékeli a 3. cikk gazdasági szereplők általi megsértésének valószínűségét, az illetékes hatóságok azokra a gazdasági szereplőkre összpontosítanak, akik közreműködnek az értéklánc azon szakaszaiban, amelyek a lehető legközelebb vannak ahhoz, ahol a kényszermunka kockázata valószínűleg felmerül, és figyelembe veszik a gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait, az érintett termékek mennyiségét és a feltételezett kényszermunka nagyságrendjét.
 - (3) Mielőtt az 5. cikk (1) bekezdése szerint vizsgálatot indítana, az illetékes hatóság tájékoztatást kér az értékelt gazdasági szereplőktől arról, milyen intézkedéseket hoztak a kényszermunka kockázatának a tevékenységeikben és az értékláncaikban történő feltárására, megelőzésére, csökkentésére vagy megszüntetésére az értékelt termékek tekintetében, többek között az alábbiak alapján:
 - a) a kényszermunka tekintetében kellő gondossági és átláthatósági követelményeket meghatározó, alkalmazandó uniós vagy tagállami jogszabályok;
 - b) a Bizottság által a 23. cikk a) pontja szerint kiadott iránymutatások;
 - c) az ENSZ, az ILO, az OECD vagy más érintett nemzetközi szervezetek kellő gondosságra vonatkozó iránymutatásai vagy ajánlásai;
 - d) bármilyen egyéb, kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosság.
 - (4) A gazdasági szereplők a kézhezvételtől számított 15 napon belül válaszolnak az illetékes hatóság (3) bekezdésben említett megkeresésére. A gazdasági szereplők bármilyen egyéb olyan információt közölhetnek az illetékes hatóságokkal, amelyet e cikk alkalmazásában hasznosnak ítélnék.
 - (5) Az illetékes hatóságok a gazdasági szereplők által a (4) bekezdés szerint közölt információk kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül lezárják a vizsgálatuk előzetes szakaszát a tekintetben, hogy az (1) bekezdésben említett értékelés és a gazdasági szereplők által a (4) bekezdés szerint közölt információk alapján megalapozott-e a 3. cikk megsértésével kapcsolatos aggály.
 - (6) Az illetékes hatóság kellően figyelembe veszi, ha a gazdasági szereplő bizonyítja, hogy a kényszermunka ellátási láncban feltárt hatása alapján kellő gondosságot tanúsít, valamint a kényszermunka mihamarabbi megszüntetése szempontjából megfelelő és eredményes intézkedéseket hoz és hajt végre.
 - (7) Az illetékes hatóságok nem kezdeményeznek vizsgálatot az 5. cikk szerint, és erről tájékoztatják az értékelt gazdasági szereplőket, ha az (1) bekezdésben említett értékelés és a gazdasági szereplők által a (4) bekezdés szerint közölt információk alapján úgy ítélik meg, hogy a 3. cikk megsértésével kapcsolatos megalapozott aggály egyebek mellett például annak köszönhetően nem áll fenn, hogy a gazdasági szereplők alkalmazták a (3) bekezdésben említett vonatkozó jogszabályokat, iránymutatásokat, ajánlásokat vagy a bármilyen egyéb, kényszermunkával

kapcsolatos kellő gondosságot a kényszermunka kockázatának csökkentésére, megelőzésére és megszüntetésére.

5. cikk

Vizsgálatok

- (1) Ha az illetékes hatóságok a 4. cikk (5) bekezdése szerint megállapítják, hogy a 3. cikk megsértésével kapcsolatos aggály megalapozott, akkor úgy határoznak, hogy vizsgálat alá vonják az érintett termékeket és gazdasági szereplőket.
- (2) Az (1) bekezdés szerint vizsgálatot indító illetékes hatóságok a vizsgálat megindításáról szóló határozat meghozatalától számított 3 munkanapon belül tájékoztatják a vizsgálat alá vont gazdasági szereplőket az alábbiakról:
 - a) a vizsgálat megindítása és annak lehetséges következményei;
 - b) a vizsgálat tárgyát képező termékek;
 - c) a vizsgálat megindításának okai, kivéve, ha ez veszélyeztetné a vizsgálat kimenetelét;
 - d) annak lehetősége, hogy a gazdasági szereplők bármilyen egyéb dokumentumokat vagy információkat szolgáltatassanak az illetékes hatóságnak, valamint az információszerzésre nyitva álló határidő.
- (3) Az illetékes hatóságok kérésére a vizsgált gazdasági szereplők minden olyan információt közölnek az illetékes hatóságokkal, amely a vizsgálat szempontjából lényeges és szükséges, ideértve a vizsgált termékeket azonosító adatokat, a termékek gyártóját vagy termelőjét és a termékszállítót. Ilyen tájékoztatás kérése esetén az illetékes hatóságok messzemenőig gondoskodnak az alábbiakról:
 - a) kiemelten kezelik azokat a vizsgált gazdasági szereplőket, akik az értéklánc azon szakaszaiban működnek közre, amelyek a lehető legközelebb vannak ahhoz, ahol a kényszermunka kockázata valószínűleg felmerül; valamint
 - b) figyelembe veszik a gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait, az érintett termékek mennyiségét és a feltételezett kényszermunka nagyságrendjét.
- (4) A gazdasági szereplők a (3) bekezdésben említett megkeresés kézhezvételétől számított 15 napon belül közlik a kért információkat, vagy indokolással ellátott kérelmet nyújtanak be az említett határidő meghosszabbítása érdekében.
- (5) Az e cikkben említett határidők megállapításakor az illetékes hatóságok figyelembe veszik az érintett gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait.
- (6) Az illetékes hatóságok végrehajthatnak minden szükséges ellenőrzést és vizsgálatot, ideértve a harmadik országokban végzett vizsgálatokat is, feltéve, hogy az érintett gazdasági szereplők ehhez hozzájárulásukat adják, továbbá a vizsgálatok helye szerinti tagállam vagy harmadik ország kormánya erről hivatalosan értesítést kap, és nem emel kifogást.

6. cikk

Az illetékes hatóságok határozatai

- (1) Az illetékes hatóságok a 4. és 5. cikk szerint gyűjtött összes információt és bizonyítékot értékelik, és ennek alapján a vizsgálat 5. cikk (1) bekezdése szerinti

megindításától számított észszerű határidőn belül megállapítják, hogy a gazdasági szereplő megsértette-e a 3. cikket.

- (2) Az illetékes hatóságok az (1) bekezdéstől eltérve a rendelkezésükre álló bármilyen egyéb tény alapján is megállapíthatják a 3. cikk megsértését, ha nem volt lehetőség az információk és bizonyítékok 5. cikk (3) vagy (6) bekezdése szerinti gyűjtésére.
- (3) Ha az illetékes hatóságok nem tudják megállapítani a 3. cikk megsértését, akkor határozatot hoznak a vizsgálat lezárásáról, és erről tájékoztatják a gazdasági szereplőt.
- (4) Ha az illetékes hatóságok megállapítják a 3. cikk megsértését, akkor haladéktalanul határozatot fogadnak el az alábbi tartalommal:
 - a) az érintett termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalára és forgalmazására, valamint kivitelére vonatkozó tilalom;
 - b) a vizsgálat alá vont gazdasági szereplők utasítása a már forgalomba hozott vagy forgalmazott érintett termékek uniós piacról való kivonására;
 - c) a vizsgálat alá vont gazdasági szereplők utasítása az érintett termékek uniós joggal összhangban lévő nemzeti jog szerinti ártalmatlanítására.
- (5) Ha valamely gazdasági szereplő nem tesz eleget a (4) bekezdésben említett határozatnak, az illetékes hatóságok maradéktalanul gondoskodnak az alábbiakról:
 - a) az érintett termékek forgalomba hozatalának vagy forgalmazásának tilalma;
 - b) a már forgalomba hozott vagy forgalmazott termékek kivonása az uniós piacról;
 - c) az esetlegesen az érintett gazdasági szereplőnél maradt termékeknek a gazdasági szereplő saját költségére történő ártalmatlanítása az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jog szerint.
- (6) Ha a gazdasági szereplők bizonyítékot szolgáltatnak az illetékes hatóságoknak arra, hogy eleget tettek a (4) bekezdésben említett határozatnak, és az érintett termékek tekintetében felszámolták a kényszermunkát a tevékenységeikben vagy az ellátási láncukban, akkor az illetékes hatóságok visszavonják a jövőre nézve határozatukat, és tájékoztatják erről a gazdasági szereplőket.

7. cikk

A határozat tartalma

- (1) A 6. cikk (4) bekezdésében említett határozat az alábbi elemeket tartalmazza:
 - a) a vizsgálat megállapításai és a megállapításokat alátámasztó információk;
 - b) az utasítás gazdasági szereplők általi teljesítésére vonatkozó észszerű határidő, amely legalább 30 munkanapos, ugyanakkor nem haladhatja meg az adott termékek forgalomból történő kivonásához szükséges időt. Az illetékes hatóság a határidő megállapításakor figyelembe veszi a gazdasági szereplő méretét és gazdasági erőforrásait;
 - c) minden lényeges információ, különösen a határozat tárgyát képező termék azonosítását lehetővé tevő adatok, ideértve a gyártó vagy a termelő és a termékszállítók adatait;

- d) ha rendelkezésre állnak, adott esetben a 952/2013/EU rendelet 5. cikkének 2. pontjában meghatározott vámjogszabályokban előírt információk.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben pontosabban meghatározza a határozatokban nyújtandó tájékoztatás részleteit. E részletek között szerepelniük kell legalább a 16. cikk (3) bekezdése szerint a vámhatóságoknak nyújtandó tájékoztatás részleteinek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 29. cikk szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

8. cikk

A határozatok felülvizsgálata

- (1) Az illetékes hatóságok a 6. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott határozattal érintett gazdasági szereplőknek lehetőséget biztosítanak arra, hogy a határozat kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül a határozat felülvizsgálatát kérjék. Romlandó áruk, állatok és növények esetében a határidő 5 munkanap. A felülvizsgálati kérelemnek olyan információkat kell tartalmaznia, amelyek bizonyítják, hogy a termékeket a 3. cikknek megfelelően hozzák forgalomba, forgalmazzák vagy exportálják.
- (2) A 6. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott határozat felülvizsgálatára irányuló kérelemnek új információkat kell tartalmaznia, amelyekről az illetékes hatóság nem szerzett tudomást a vizsgálat alatt. A felülvizsgálati kérelem következtében el kell halasztani a 6. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott határozat érvényesítését mindaddig, amíg az illetékes hatóság nem határoz a felülvizsgálati kérelemről.
- (3) Az illetékes hatóság a kérelem kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül határoz a felülvizsgálati kérelemről. Romlandó áruk, állatok és növények esetében a határidő 5 munkanap.
- (4) Ha az illetékes hatóság megítélése szerint a gazdasági szereplő által az (1) bekezdés szerint közölt új információkra figyelemmel nem állapítható meg, hogy a termékeket a 3. cikk megsértésével hozták forgalomba, forgalmazzák vagy exportálják, akkor visszavonja a 6. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott határozatát.
- (5) Az illetékes hatóság e rendelet szerint hozott határozatával érintett gazdasági szereplők bírósághoz fordulhatnak a határozat eljárásjogi és anyagi jogi jogszerűségének felülvizsgálata érdekében.
- (6) Az (5) bekezdés nem érinti a nemzeti jog bármely rendelkezését, amelynek értelmében a bírósági eljárás kezdeményezését megelőzően ki kell meríteni a közigazgatási felülvizsgálati eljárásokat.
- (7) Az illetékes hatóságok által a 6. cikk és e cikk szerint elfogadott határozatok nem érintik a tagállamok nemzeti bíróságai által ugyanazon gazdasági szereplők vagy termékek tekintetében hozott igazságszolgáltatási jellegű határozatokat.

9. cikk

Az illetékes hatóságok tájékoztatási kötelezettségei

- (1) Az illetékes hatóság a 22. cikk (1) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszeren keresztül haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és más tagállamok illetékes hatóságait az alábbiakról:

- a) a 4. cikk (7) bekezdése szerinti határozat a vizsgálat előzetes szakaszát követően a vizsgálat megindításától való eltekintésről;
 - b) az 5. cikk (1) bekezdése szerinti határozat a vizsgálat megindításáról;
 - c) a 6. cikk (4) bekezdése szerinti határozat a termékek forgalomba hozatalának és forgalmazásának megtiltásáról, valamint a már forgalomba hozott vagy forgalmazott termékek forgalomból történő kivonására és ártalmatlanítására való utasításról;
 - d) a 6. cikk (3) bekezdése szerinti határozat a vizsgálat lezárásáról;
 - e) a határozat 6. cikk (6) bekezdése szerinti visszavonása;
 - f) gazdasági szereplő 8. cikk (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati kérelme;
 - g) a felülvizsgálat 8. cikk (4) bekezdése szerinti eredménye.
- (2) A Bizottság külön honlapon hozzáférhetővé teszi az (1) bekezdés c), d), e) és g) pontja szerinti határozatokat és visszavonásokat.

10. cikk

A 3. cikk megsértéséről nyújtott tájékoztatás

- (1) A természetes vagy jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek által benyújtott, a 3. cikk állítólagos megsértéséről szóló tájékoztatásban információkat kell közölni az illetékes hatóságokkal az érintett gazdasági szereplőkről vagy termékekről, és meg kell jelölni az állítást alátámasztó indokokat.
- (2) Az illetékes hatóság mihamarabb tájékoztatja az (1) bekezdésben említett személyt vagy szervezetet az általa nyújtott tájékoztatás értékelésének eredményéről.
- (3) Az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁹ alkalmazandó e rendelet bármilyen megsértésének bejelentése és az ilyen jogsértéseket bejelentő személyek védelme tekintetében.

11. cikk

A kényszermunka kockázatával érintett területek vagy termékek adatbázisa

- (1) A Bizottság külső szakértőket von be, hogy tájékoztató, nem kimerítő jellegű, ellenőrizhető és rendszeresen frissített adatbázist biztosítson a kényszermunka bizonyos földrajzi területeken vagy meghatározott termékeket illetően felmerülő kockázatairól, ideértve az állami hatóságok által előírt kényszermunkát is. Az adatbázisnak a 23. cikk a), b) és c) pontjában említett iránymutatásokon, valamint többek között nemzetközi szervezetektől és harmadik országbeli hatóságoktól származó, releváns külső információforrásokon kell alapulnia.
- (2) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a külső szakértők legkésőbb 24 hónappal e rendelet hatálybalépése után nyilvánosan hozzáférhetővé tegyék az adatbázist.
- (3) Az e cikk (1) bekezdése szerinti adatbázisban nem említett területről származó vagy az adatbázisban nem szereplő termékeket az uniós piacon forgalomba hozó vagy

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

forgalmazó, illetve onnan exportáló gazdasági szereplők is kötelesek betartani a 3. cikk rendelkezéseit.

12. cikk

Illetékes hatóságok

- (1) A tagállamok kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot, amely felelős az e rendeletben meghatározott kötelezettségek végrehajtásáért. A kijelölt illetékes tagállami hatóságok felelőssége az egész Unióban biztosítani e rendelet hatékony és egységes végrehajtását.
- (2) Amennyiben a tagállamok több illetékes hatóságot jelölnek ki, egyértelműen elhatárolják az egyes hatóságok feladatait, továbbá olyan kommunikációs és egyeztetési mechanizmusokat alakítanak ki, amelyek lehetővé teszik e hatóságok számára, hogy szorosan együttműködjenek, és mindegyikük eredményesen hajtsa végre a feladatait.
- (3) A tagállamok legkésőbb az e rendelet hatálybalépését követő három hónapon belül közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal a 22. cikk (1) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszeren keresztül az alábbi információkat:
 - a) a kijelölt illetékes hatóság vagy hatóságok neve, címe és elérhetőségei;
 - b) a kijelölt illetékes hatóság vagy hatóságok hatásköre.A tagállamok rendszeresen naprakésszé teszik az e bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett információkat.
- (4) A Bizottság a honlapján közzéteszi a kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét, és a tagállamoktól kapott naprakész információk alapján rendszeresen naprakésszé teszi ezt a jegyzéket.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt illetékes hatóságok pártatlanul, átlátható módon és a szakmai titoktartási kötelezettségeknek eleget téve gyakorolják hatáskörüket. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy illetékes hatóságaik rendelkezzenek a vizsgálatok lefolytatásához szükséges hatáskörrel és erőforrásokkal, ideértve az elegendő költségvetési és egyéb forrásokat is, továbbá szorosan együttműködjenek a nemzeti munkaügyi ellenőrzésekben, valamint az igazságügyi és büntető hatóságokkal, köztük az emberkereskedelem elleni küzdelemért felelős hatóságokkal.
- (6) A tagállamok hatáskörrel ruházzák fel illetékes hatóságaikat arra, hogy a 30. cikknek megfelelően szankciót állapítsanak meg.

13. cikk

Közigazgatási együttműködés és kapcsolattartás az illetékes hatóságok között

- (1) A Bizottság az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos információk és bevált gyakorlatok cseréjének és összegyűjtésének elősegítése és koordinálása révén gondoskodik arról, hogy a tagállami illetékes hatóságok hatékony együttműködést folytassanak.
- (2) Az illetékes hatóságok tevékenyen közreműködnek a 24. cikkben említett hálózat munkájában.

A határozatok elismerése

- (1) Az egyik tagállam illetékes hatósága által hozott határozatokat a másik tagállam illetékes hatóságának is el kell ismernie, és érvényesíteni kell, amennyiben olyan, azonos ellátási láncból származó, ugyanazzal az azonosítóval rendelkező termékeket érintenek, amelyeknél a kényszermunka alkalmazása megállapítást nyert.
- (2) Az illetékes hatóság, amely a 22. cikk (1) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszeren keresztül tájékoztatási kérelmet kap másik tagállam illetékes hatóságától gazdasági szereplő által szolgáltatott bizonyíték ellenőrzése céljából, a kérelem kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül megadja a kért tájékoztatást.
- (3) Ha két vagy több illetékes hatóság ugyanazon termékekre vagy gazdasági szereplőkre vonatkozóan indít vizsgálatot, az lesz közülük a fő hatóság, amely először tájékoztatta a Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságait a vizsgálat megindításáról szóló határozatról a 9. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint.
- (4) A vizsgálat 5. cikk szerinti megindítása előtt az illetékes hatóság ellenőrzi, a 22. cikk (1) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszerben, hogy van-e a (3) bekezdésben említett fő hatóság, amely vizsgálja ugyanazt a terméket és gazdasági szereplőt.
- (5) Ha van a (3) bekezdésben említett fő hatóság, az illetékes hatóságok a vizsgálat megkönnyítése érdekében megosztják vele a rendelkezésükre álló összes bizonyítékot és információt, és nem indítanak külön vizsgálatot.
- (6) A fő hatóság lefolytatja a vizsgálatot, és a 6. cikk szerint határozatot hoz a rendelkezésére álló összes bizonyíték értékelése alapján.

III. fejezet

Az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékek

Ellenőrzések

- (1) Az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékek az e fejezetben megállapított ellenőrzések és intézkedések tárgyát képezik.
- (2) E fejezet alkalmazása nem érinti a termékek szabad forgalomba bocsátására vagy kivitelére irányadó egyéb uniós jogszabályokat, különös tekintettel a 952/2013/EU rendelet 46., 47., 134. és 267. cikkére.
- (3) Ha a 8. cikk (1) bekezdésében említett határidőn belül nem érkezik felülvizsgálati kérelem, vagy a felülvizsgálati kérelem esetén hozott határozat a 8. cikk (3) bekezdése szerint véglegessé válik, az illetékes hatóság haladéktalanul közli a tagállamok vámhatóságaival az alábbiakat:
 - a) a 6. cikk (4) bekezdése szerinti határozat a termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalának és forgalmazásának megtiltásáról, valamint az uniós piacon már forgalomba hozott vagy forgalmazott termékek forgalomból történő kivonására és ártalmatlanítására való utasításról;

- b) a felülvizsgálatot követően a 8. cikk (3) bekezdése szerint hozott határozat.
- (4) A vámhatóságok a (3) bekezdés szerint közölt határozatok alapján azonosítják azokat a termékeket, amelyek esetlegesen nem felelnek meg a 3. cikkben meghatározott tilalomnak. E célból ellenőrzéseket végeznek az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékeken a 952/2013/EU rendelet 46. és 47. cikke szerint.
- (5) Az illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja a tagállamok vámhatóságait a határozat 6. cikk (6) bekezdése szerinti visszavonásáról.

16. cikk

A vámhatóságoknak nyújtandó tájékoztatás

- (1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítésére azoknak a termékeknek vagy termékcsoportoknak a megjelölésével, amelyekről a (2) bekezdés szerint tájékoztatást kell nyújtani a vámhatóságoknak, többek között a 11. cikkben említett adatbázis vagy a 22. cikk (1) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszerben rögzített tájékoztatások és határozatok alapján.
- (2) A vámhatóságoknak meg kell kapniuk a termék azonosítására szolgáló adatokat, a gyártóval vagy a termelővel kapcsolatos információkat, valamint a Bizottság által az (1) bekezdés szerint megjelölt, az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékek tekintetében a termékszállítókra vonatkozó információkat, kivéve, ha ezeket az információkat már egyébként is közölni kell a 952/2013/EU rendelet 5. cikkének 2. pontjában említett vámjogszabályok szerint.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, hogy pontosabban meghatározza az (1) bekezdés szerint a vámhatóságoknak nyújtandó tájékoztatás részleteit.
- (4) A (3) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 29. cikk szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.
- (5) Amennyiben a 6. cikk (4) bekezdésében említett határozat megjelöl bizonyos terméket, az e cikk szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra a 28. cikkben előírt eljárás alkalmazandó annak érdekében, hogy a vámhatóságok mielőbb eljárhassanak.

17. cikk

Felfüggesztés

Ha a vámhatóságok olyan, az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő terméket azonosítanak, amely a 15. cikk (3) bekezdése értelmében kapott határozat szerint sértheti a 3. cikket, akkor az adott termék szabad forgalomba bocsátását vagy kivitelét felfüggesztik. A vámhatóságok haladéktalanul értesítik a megfelelő illetékes hatóságokat a felfüggesztésről, és minden lényeges információt továbbítanak ahhoz, hogy az illetékes hatóságok megállapíthassák, hogy a termék a 15. cikk (3) bekezdése szerint közölt határozat hatálya alá tartozik-e.

18. cikk

Szabad forgalomba bocsátás vagy kivitel

- (1) Valamely termék szabad forgalomba bocsátásának vagy kivitelének a 17. cikk szerinti felfüggesztése esetén az adott termék akkor bocsátható szabad forgalomba vagy vihető ki, ha a szabad forgalomba bocsátással vagy kivittel kapcsolatos minden más előírás és alakiség mellett az alábbi feltételek bármelyike is teljesül:
- a) a felfüggesztéstől számított 4 munkanapon belül, ha az illetékes hatóságok nem kérik a vámhatóságokat a felfüggesztés fenntartására. Romlandó termékek, állatok és növények esetében a határidő 2 munkanap;
 - b) az illetékes hatóságok tájékoztatták a vámhatóságokat arról, hogy e rendelet szerint jóváhagyják a szabad forgalomba bocsátást vagy kivitelt.
- (2) A szabad forgalomba bocsátás vagy a kivitel nem tekinthető az uniós jognak és különösen e rendeletnek való megfelelés bizonyítékának.

19. cikk

A szabad forgalomba bocsátás vagy kivitel megtagadása

- (1) Ha az illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy a 17. cikk szerint számukra bejelentett termék a 6. cikk (4) bekezdésében említett határozat szerint kényszermunkával előállított termék, akkor előírják a vámhatóságoknak, hogy ne bocsássák szabad forgalomba, és ne engedjék meg a kivitelét.
- (2) Az illetékes hatóságok ezt az információt azonnal feltöltik a 22. cikk (1) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszerbe, és értesítik erről a vámhatóságokat. Az értesítést követően a vámhatóságok nem engedik meg az adott termék szabad forgalomba bocsátását vagy kivitelét, továbbá feltüntetik az alábbi közleményt a vám-adatkezelő rendszerben, valamint lehetőség szerint a terméket kísérő kereskedelmi számlán és bármely más releváns kísérő dokumentumon:
- „Kényszermunkával előállított termék – szabad forgalomba bocsátása/kivitele nem engedélyezett – (EU) XX/20XX rendelet” [*a Kiadóhivatal tüntetni fel e rendelet hivatkozását*].

20. cikk

A szabad forgalomba bocsátás vagy kivitel megtagadásával érintett termékekre vonatkozó intézkedések

Valamely termék szabad forgalomba bocsátásának vagy kivitelének a 19. cikk szerinti megtagadása esetén a vámhatóságok megteszik a szükséges intézkedéseket az érintett terméknek az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jog szerinti ártalmatlanítása érdekében. A 952/2013/EU rendelet 197. és 198. cikke ennek megfelelően alkalmazandó.

21. cikk

Információcsere és együttműködés

- (1) Az illetékes hatóságok és a vámhatóságok szorosan együttműködnek és kockázatokkal kapcsolatos információt cserélnek egymással annak érdekében, hogy kockázatalapú megközelítést tegyenek lehetővé az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékek tekintetében, továbbá biztosítsák az ellenőrzések hatékonyságát és az e rendelet követelményeivel összhangban történő elvégzését.

- (2) A hatósági együttműködés és az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges kockázati információk – többek között elektronikus úton történő – cseréje az alábbi hatóságok között zajlik:
- a) vámhatóságok között a 952/2013/EU rendelet 46. cikke (5) bekezdésének megfelelően;
 - b) illetékes hatóságok és vámhatóságok között a 952/2013/EU rendelet 47. cikke (2) bekezdésének megfelelően.

IV. fejezet

Információs rendszerek, iránymutatások és összehangolt jogérvényesítés

22. cikk

Információs és kommunikációs rendszerek

- (1) A II. és a III. fejezet alkalmazásában az illetékes hatóságok az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszert használják. A Bizottságnak, az illetékes hatóságoknak és a vámhatóságoknak e rendelet alkalmazásában hozzáférnek ehhez a rendszerhez.
- (2) A 15. cikk (3) bekezdése szerint közzétett határozatokat nyilvántartásba kell venni a megfelelő vámügyi kockázatkezelési környezetben.
- (3) A Bizottság összeköttetést hoz létre, hogy lehetővé tegye a 15. cikk (3) bekezdésében említett határozatok küldését az (1) bekezdésben említett információs és kommunikációs rendszerből a (4) bekezdésben említett környezetbe. Az összeköttetésnek legkésőbb a (7) bekezdés b) pontjában említett, adott összeköttetésre vonatkozó végrehajtási jogi aktus elfogadásától számított két éven belül meg kell kezdenie a működését.
- (4) Az illetékes hatóságok és a vámhatóságok által e rendelet 17–20. cikke szerint egymásnak küldött kérelmek és értesítések, valamint az azt követően váltott üzenetek közléséhez az (1) bekezdésben említett információs és kommunikációs rendszert kell használni.
- (5) A Bizottság összeköti a nemzeti egyablakos vámügyintézési környezeteket az (1) bekezdésben említett információs és kommunikációs rendszerrel, hogy a vámhatóságok és az illetékes hatóságok e rendelet 17–20. cikke szerint kérelmeket és értesítéseket küldhessenek egymásnak. Ezt az összeköttetést az [(EU) XX/20XX rendelet szerinti EU CSW-CERTEX]⁴⁰ révén kell biztosítani a (7) bekezdés c) pontjában említett végrehajtási jogi aktus elfogadásától számított négy éven belül. A (4) bekezdésben említett információcserét az összeköttetésen keresztül kell folytatni, amint megkezdí a működését.
- (6) A Bizottság e rendelet végrehajtásával összefüggésben információkat kérhet le az uniós piacra belépő vagy onnan kilépő termékekről az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet 56. cikkének (1) bekezdésében említett felügyeleti rendszerből,

⁴⁰

Az uniós egyablakos vámügyintézési környezetről (EU SWE-C) szóló rendelet hozta létre.

és továbbíthatja őket az (1) bekezdésben említett információs és kommunikációs rendszerbe.

- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29. cikk szerint végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza az eljárási szabályokat és az e cikkekre vonatkozó részletes végrehajtási rendelkezéseket, kitérve az alábbiakra:
- a) az (1) és (4) bekezdésben említett információs és kommunikációs rendszer funkciói, adatai, az általa végzett adatkezelés, valamint a személyes adatok kezelésére, a titoktartásra és az adatkezelői szerepre vonatkozó szabályai;
 - b) a (3) bekezdésben említett összeköttetés funkciói, adatai, az általa végzett adatkezelés, valamint a személyes adatok kezelésére, a titoktartásra és az adatkezelői szerepre vonatkozó szabályai;
 - c) az (1) bekezdésben említett információs és kommunikációs rendszer és a nemzeti egyablakos vámügyintézési környezetek között az (5) bekezdés alkalmazásában továbbított adatok;
 - d) a (6) bekezdés szerint továbbítandó adatok, valamint a titoktartásra és az adatkezelői szerepre vonatkozó szabályok.

23. cikk

Iránymutatás

A Bizottság legkésőbb e rendelet e rendelet hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül iránymutatást ad ki az alábbi tartalommal:

- a) iránymutatás a kényszermunkával kapcsolatos kellő gondosságról, figyelembe véve a kényszermunka tekintetében kellő gondossági követelményeket meghatározó, alkalmazandó uniós jogszabályokat, a nemzetközi szervezetek iránymutatásait és ajánlásait, valamint a gazdasági szereplők méretét és gazdasági erőforrásait;
- b) tájékoztatás a kényszermunkára vonatkozó kockázati mutatókról független és ellenőrizhető információk, többek között nemzetközi szervezetek, különösen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet, valamint a civil társadalom és üzleti szervezetek jelentései, továbbá a kényszermunka tekintetében kellő gondossági követelményeket meghatározó uniós jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok alapján;
- c) az e rendelet végrehajtása szempontjából lényeges, nyilvánosan hozzáférhető információforrások jegyzéke;
- d) az e rendelet illetékes hatóságok általi végrehajtását megkönnyítő további információk;
- e) iránymutatás a 16. cikk és – adott esetben – az e rendelet III. fejezetében foglalt bármely egyéb rendelkezés gyakorlati végrehajtásához.

24. cikk

A kényszermunkával előállított termékek elleni uniós hálózat

- (1) Létre kell hozni a kényszermunkával előállított termékek elleni uniós hálózatot (a továbbiakban: hálózat). A hálózat a tagállamok illetékes hatóságai és a Bizottság közötti strukturált egyeztetés és együttműködés fórumaként szolgál, és észszerűsíti az e rendelet Unión belüli érvényesítésére irányuló gyakorlatokat, ezzel eredményesebbé és koherensebbé téve a jogérvényesítést.
- (2) A hálózat az egyes tagállamok illetékes hatóságának képviselőiből, a Bizottság képviselőiből és – adott esetben – a vámhatóságok szakértőiből áll.
- (3) A hálózat az alábbi feladatokat látja el:
 - a) megkönnyíti a jogérvényesítési tevékenységek közös prioritásainak megállapítását az információk, a szakismeretek és a bevált módszerek cseréje céljából;
 - b) közös vizsgálatokat folytat;
 - c) megkönnyíti a kapacitásépítési tevékenységeket, valamint előmozdítja egységes kockázatalapú megközelítések és közigazgatási gyakorlatok kialakítását e rendelet tagállamokban történő végrehajtása érdekében;
 - d) közreműködik az e rendelet hatékony és egységes alkalmazásának biztosítását célzó iránymutatás kidolgozásában;
 - e) előmozdítja és megkönnyíti az új technológiák felhasználási lehetőségeinek feltérképezésére irányuló együttműködést e rendelet érvényesítése és a termékek nyomonkövethetősége érdekében;
 - f) előmozdítja az együttműködést, valamint a szakismeretek és a bevált módszerek cseréjét az illetékes hatóságok és a vámhatóságok között.
- (4) A Bizottság a hálózaton keresztül támogatja és ösztönzi a jogérvényesítő hatóságok közötti együttműködést, és részt vesz a hálózat ülésein.
- (5) A hálózat kidolgozza eljárási szabályzatát.

V. FEJEZET

Záró rendelkezések

25. cikk

Titoktartás

- (1) Az illetékes hatóságok e rendelet alkalmazása céljából kizárólag az e rendelet szerint kapott információkat használják fel.
- (2) A Bizottság, a tagállamok és az illetékes hatóságok kérésre bizalmasan kezelik az információszolgáltatók kilétét, illetve az általuk szolgáltatott információkat. A bizalmas információkezelés iránti kérelemhez mellékelni kell a közölt információk nyilvánosságra hozható összefoglalóját vagy annak indokolását, hogy az információról miért nem készíthető nem bizalmas jellegű összefoglaló.
- (3) A (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Bizottság összefoglalásképpen általános tájékoztatást hozzon nyilvánosságra, feltéve, hogy ez az általános tájékoztatás nem tartalmaz az információszolgáltató azonosítására alkalmas információkat. Az általános tájékoztatás összefoglalásképpen történő nyilvánosságra hozatala esetén

figyelembe kell venni az érintett felek ahhoz fűződő jogos érdekét, hogy bizalmas információk ne kerüljenek nyilvánosságra.

26. cikk

Nemzetközi együttműködés

- (1) E rendelet végrehajtásának és érvényesítésének megkönnyítése érdekében a Bizottság adott esetben együttműködik, kapcsolatot tart és információcserét folytathat többek között harmadik országbeli hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel, a civil társadalom képviselőivel és üzleti szervezetekkel. A harmadik országbeli hatóságokkal rendezett keretek között, a harmadik országokkal folytatott párbeszéd meglévő struktúrái vagy szükség esetén újonnan, eseti alapon kialakított párbeszéd részeként kell nemzetközi együttműködést folytatni.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a többek között nemzetközi szervezetekkel, a civil társadalom képviselőivel, üzleti szervezetekkel és harmadik országbeli illetékes hatóságokkal folytatott együttműködés eredményként az Unió kísérő intézkedéseket dolgozhat ki annak érdekében, hogy támogassa a vállalatok és a partnerországok erőfeszítéseit, valamint a rendelkezésre álló helyi kapacitások fejlesztését a kényszermunka elleni küzdelemben.

27. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 16. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól e rendelet hatálybalépésétől kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 16. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti a benne meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁴¹ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 16. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács

⁴¹ Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról (HL L 123., 2016.5.12., 1. o.).

nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

28. cikk

Sürgősségi eljárás

- (1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek, és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.
- (2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 27. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

29. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet 3. cikke (2) bekezdésének értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikke alkalmazandó.

30. cikk

Szankciók

- (1) A tagállamok a 6. cikk (4) bekezdésében említett határozattal állapítják meg a rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok nemzeti jog szerinti végrehajtása érdekében.
- (2) Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (3) A tagállamok e rendelkezésekről [a Kiadóhivatal adja meg a DÁTUMOT: 24 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-ig értesítik a Bizottságot, amennyiben ez korábban nem történt meg, és haladéktalanul értesítik a Bizottságot az e rendelkezéseket érintő minden későbbi módosításról.

31. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás kezdőnapja

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet [a Kiadóhivatal adja meg a DÁTUMOT: 24 hónappal a hatálybalépés után]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

1.2. Érintett szakpolitikai terület(ek)

1.3. A javaslat/kezdemenyezés a következőre irányul:

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

1.4.4. Teljesítménymutatók

1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

1.5.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

1.5.5. A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is

1.6. A javaslat/kezdemenyezés időtartama és pénzügyi hatása

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusa(i), a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indoklása

2.2.2. A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk

2.2.3. A kontroll költség hatékonyságának becslése és indoklása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete(i) és a költségvetés érintett kiadási sora(i)

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a kényszermunkával előállított termékek uniós piacon belüli tilalmáról

1.2. Érintett szakpolitikai terület(ek)

Áruk és szolgáltatások belső piaca

[Közös kereskedelempolitika]

1.3. A javaslat/kezdemenyezés a következőre irányul:

☒ új intézkedés

☐ kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés⁴²

☐ jelenlegi intézkedés meghosszabbítása

☐ egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

A nemzetközi közösség elkötelezte magát a kényszermunka 2030-ig történő felszámolása mellett (az ENSZ 8.7. fenntartható fejlődési célja). A kényszermunka azonban továbbra is széles körben elterjedt. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) becslése szerint a kényszermunkát végzők száma világszerte 27,6 millióra tehető.

E rendelet célja a kényszermunkával – ezen belül a gyermekekkel végeztetett kényszermunkával – előállított termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalának és forgalmazásának, valamint az Unióból való kivitelének a tényleges betiltása. A tilalom az Unión belüli, az importált és az exportált termékekere egyaránt vonatkozik. A rendelet nemzetközi normákra építve, valamint a meglévő horizontális és ágazati uniós kezdeményezéseket, különösen a kellő gondosságra és az átvilágításra vonatkozó kötelezettségeket kiegészítve szilárd, kockázatalapú jogérvényesítési kerettel együtt alkalmazza a tilalmat.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

Konkrét célkitűzés száma:

1. A kényszermunka felszámolása az Európai Unióban és hozzájárulás a kényszermunka igénybevételének visszaszorításához világszerte.

2. Illetékes hatóságok létrehozása és támogatás a tagállamokban a kényszermunkával kapcsolatos kérdések rendezése érdekében.

⁴²

A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.3. *Várható eredmény(ek) és hatás(ok)*

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

A javaslat várhatóan keretet hoz létre az Unióban forgalmazott, kényszermunkával előállított termékek azonosításához, majd betiltásához.

Ennek jelentős visszatartó ereje lesz a termékek kényszermunkával történő előállítása, kitermelése, betakarítása és gyártása, valamint az Unióban történő forgalmazása tekintetében. Emellett egyenlő versenyfeltételeket teremt, és megszünteti a kényszermunka alkalmazása miatt alacsonyabb árak következtében kialakult tisztességtelen versenyt.

Mivel a gazdasági szereplőknek rendezniük kell az értékláncukban a kényszermunkával kapcsolatos kérdéseket ahhoz, hogy aggályok nélkül forgalmazhassák e termékeket az Unióban, így a kényszermunka áldozatainak száma csökkenni fog. Ezenkívül a javasolt jogi aktus az államilag támogatott kényszermunka kezelésére irányuló intézkedéseket is tartalmaz.

Az e javaslattal összefüggésben bevezetendő eszközök révén a gazdasági szereplők további iránymutatást és tájékoztatást kapnak arról, hogyan küszöbölhetik ki a kényszermunkát az ellátási láncukban, a fogyasztók pedig tájékoztatást kapnak arról, hogy mely termékek készültek kényszermunkával.

1.4.4. *Teljesítménymutatók*

Határozza meg az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére szolgáló mutatókat.

Az előzetes szakaszbeli vizsgálatok és a lefolytatott vizsgálatok száma.

Az azonosított, kényszermunkával előállított termékek száma.

A forgalomból kivont vagy a határon szabad forgalomba nem bocsátott termékek mennyisége.

1.5. **A javaslat/kezdemenyezés indoklása**

1.5.1. *Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével*

A javasolt rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba, és attól a naptól számított [24] hónap elteltével alkalmazandó.

E rendelet alkalmazásának előkészítése érdekében a Bizottságnak a hatálybalépéstől számított [18] hónapon belül iránymutatást kell kidolgoznia az illetékes hatóságok és a gazdasági szereplők számára (23. cikk).

A Bizottság emellett külső szakértők bevonásával adatbázist készít a kényszermunka kockázatával érintett területekről és termékekről (11. cikk).

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza az eljárási szabályokat, valamint az információs és kommunikációs rendszerekre vonatkozó részletes végrehajtási rendelkezéseket (22. cikk), továbbá pontosabban meghatározza az illetékes hatóságok határozataiban nyújtandó tájékoztatás részleteit (7. cikk).

1.5.2. *Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték”*

azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre

Az európai szintű fellépés indokai (előzetes)

A kényszermunka az egész világon elterjedt, a kényszermunkát alkalmazó gyártók és termelők számára pedig fontos az uniós piac, ez pedig nyomós okot ad az uniós szintű fellépésre az ilyen termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalának és forgalmazásának megakadályozása érdekében, ezzel törekedve a jelenség felszámolására.

Nem valószínű, hogy kizárólag a tagállamok e területre vonatkozó jogszabályai elégségesek és hatékonyak lennének a javaslat céljainak eléréséhez. A jogi szabályozás és a jogérvényesítés uniós szintű összehangolása az alábbi okokból szükséges:

- Az uniós piac működéséhez közös rendelkezésekre lesz szükség e területen.
- A jogérvényesítést Unió-szerte egységesen kell végrehajtani. Ha a jogérvényesítés az EU egyes részein kevésbé szigorú, gyenge területek jönnek létre, ami fenyegetheti a közérdeket, és tisztességtelen kereskedelmi feltételeket teremthet.
- A kényszermunkával kapcsolatosan a vállalatok értékláncaiban felmerülő kockázatok hatásai gyakran átnyúlnak a határokon, és több uniós tagállamot, illetve harmadik országot is érinthetnek. Ez rávilágít arra, hogy uniós szintű megközelítésre van szükség, amely egyúttal jogbiztonságot és egyenlő versenyfeltételeket nyújt a belső piacon és azon kívül működő vállalatok számára.

A várható uniós hozzáadott érték (utólagos)

A kényszermunkával előállított termékek uniós piacon történő forgalmazásának betiltásával az Unió jelentősen hozzájárul a kényszermunka felszámolásához az egész világon. Ez a kényszermunka áldozatainak számára is előnyös lesz, mivel a gazdasági szereplők a kényszermunka kérdésének rendezése érdekében megfelelő intézkedéseket hoznak többek között díjazás fizetésével és a munkaszerződések kiigazításával a kellő gondossággal kapcsolatos nemzetközi normákkal összhangban.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

Ez a rendelet új intézkedés, e téren nincsenek korábbi tapasztalatok az EU-ban. A kidolgozása során viszont levontuk a tanulságokat a nemzetközi szervezetek és a partnerországok, különösen az Amerikai Egyesült Államok által elfogadott intézkedésekkel kapcsolatos tapasztalatokból.

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

A javaslat politikai prioritást élvez az Európai Bizottság számára, és megvalósítja az emberi jogok tiszteletben tartásának világszintű előmozdítására tett kötelezettségvállalást. Kiegészíti a Bizottság más jogalkotási javaslatait, például a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról szóló irányelvre irányuló javaslatot és a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló rendeletről irányuló javaslatot.

Más, termékekkel kapcsolatos jogszabályok, például a piacfelügyeleti rendelet logikájára épül. Ezenkívül az e rendelet érvényesítéséhez szükséges információk és kommunikációs eszköz a piacfelügyeleti rendelethez létrehozott rendszeren alapul.

A vámhatóságok munkáját és a vámeljáráásokat illetően a már meglévő rendszereket kell kiigazítani ahhoz, hogy e rendelet végrehajtható legyen.

1.5.5. *A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is*

Mivel az uniós piacon forgalmazott összes termék a rendelet hatálya alá tartozik, a tevékenységek pedig újdonságot jelentenek, ezért további humán és igazgatási erőforrásokra, valamint operatív előirányzatokra lesz szükség.

Az alábbi rendelkezések éves költségekkel járnak majd a Bizottság számára:

- Iránymutatás és a kényszermunka kockázatával érintett területek vagy termékek adatbázisa (11. és 23. cikk)
- A kényszermunkával előállított termékekkel foglalkozó uniós hálózat (24. cikk) és bizottság (27. cikk)
- Információs és kommunikációs rendszer (22. cikk)

A javaslat határozatlan időtartamú lesz. A Bizottság látja majd el a kényszermunkával előállított termékekkel foglalkozó uniós hálózat titkársági feladatait, ami állandó humán erőforrásokat igényel. Az információs és kommunikációs rendszert illetően új modult kell majd létrehozni az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett, meglévő információs és kommunikációs rendszerben, emellett kiigazításokra lesz szükség a váminformációs rendszerekben. Az iránymutatás és az adatbázis (ahol külső adatbevitelre lesz lehetőség) igazgatási erőforrásokat is igényel a Bizottságtól. A becslések szerint az összes feladathoz a végrehajtás első két évében lesz szükség több humán erőforrásra.

Az előzetes becslések alapján e rendelkezések az alábbiakban teljes munkaidős egyenértékben kifejezett létszámú humán erőforrást igényelnek. A teljes munkaidős egyenértékek a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság, a Kereskedelmi Főigazgatóság és az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság között oszlanának meg, és AD, illetve AST személyzetet érint.

	Az elfogadás utáni első év	Az elfogadás utáni második év	Azt követő évek
Iránymutatások és adatbázis	3	3	3
A kényszermunkával előállított termékekkel foglalkozó uniós hálózat és bizottság	6	3	3
Információs és kommunikációs rendszer	4	3	2

Emellett más igazgatási kiadások is felmerülnek a javaslattal összefüggésben. Főként az információs és kommunikációs rendszerrel kapcsolatos költségek tartoznak e körbe, de az adatbázis üzemeltetéséhez, az iránymutatás közzétételéhez, valamint a hálózat és a bizottság üléseinek szervezéséhez kapcsolódó igazgatási költségek is ide sorolhatók. E költségek összesen 4,3 millió EUR-ra tehetők.

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

☐ határozott időtartam

- ☐ időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
- ☐ pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

☒ határozatlan időtartam

- Beindítási időszak: 2024-től [2025]-ig,
- azt követően: rendes ütem.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)⁴³

☒ A Bizottság általi közvetlen irányítás

- ☒ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét;
- ☐ végrehajtó ügynökségeken keresztül

☐ Megosztott irányítás a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

- ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek;
- ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségek (nevezze meg);
- ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap;
- ☐ a költségvetési rendelet 70. és 71. cikkében említett szervek;
- ☐ közjogi szervek;
- ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkeznek;
- ☐ valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkező szervek;
- ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.
- *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

--

⁴³

Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BudgWeb oldalon:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a rendelkezések gyakoriságát és feltételeit.

E rendelet végrehajtása a bizottsági kiadások figyelemmel kísérésére vonatkozó rendes szabályok hatálya alá tartozik.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusa(i), a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása

E kezdeményezés irányítási módja a Bizottság általi közvetlen irányítás, a megvalósításával kapcsolatos feladatok pedig a szervezeti egységeire hárulnak. Ennek okai a következők:

- jelentős szakpolitikai tartalom, például az iránymutatás kidolgozására tekintettel,
- az e jogszabály végrehajtásához szükséges információs és kommunikációs rendszerek már a bizottsági szolgálatok ellenőrzése alatt állnak.

A Bizottságot a tagállamok képviselőiből álló bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

2.2.2. A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk

Működési kockázatok merülnek fel az információs és kommunikációs rendszereket illetően azzal összefüggésben, hogy e rendszerek nem tudják eredményesen támogatni az illetékes hatóságok egymás közötti és vámhatóságokkal folytatott együttműködését.

Az adatbázis esetében a működési kockázatok azzal kapcsolatosak, mennyire lesz működőképes és informatív az illetékes hatóságok számára.

Iránymutatás:

Ez esetben ismertetni kell, hogy ezúttal hogyan kezelik a korábbi program(ok)ban előfordult magas hibaarányok kiváltó okait, például egyszerűsítik azokat a korábban bonyolult módozatokat, amelyeknél gyakran fordultak elő hibák, illetve fokozzák az (előzetes, illetve utólagos) ellenőrzéseket az eleve nagy kockázatú tevékenységeknél.

2.2.3. A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)

Az ellenőrzések költsége elhanyagolható a jogszabály érvényesítésére szánt előirányzatokhoz képest.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

A Bizottság által végrehajtott intézkedéseket a költségvetési rendeletnek megfelelően előzetes és utólagos kontrollnak vetik alá. Az e rendelet alkalmazásának finanszírozásához kapcsolódó szerződések és megállapodások kifejezetten

feljogosítják a Bizottságot, az OLAF-ot és a Számvevőszéket is ideértve a pénzügyi ellenőrzések, helyszíni ellenőrzések és vizsgálatok végzésére.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete(i) és a költségvetés érintett kiadási sora(i)

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	Diff./Nem diff. ⁴⁴	EFTA- országoktól ól ⁴⁵	tagjelölt országoktól ⁴⁶	harmadik országoktól ól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
1.	03.010101 – Az Egységes piac programra vonatkozó támogatási kiadások	Nem diff.	IGEN	IGEN ⁴⁷	IGEN ⁶	NEM
1.	03.020101 – Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	Diff.	IGEN	Meghatár ozandó ⁶	Meghatá rozandó ⁶	NEM
1.	03.020107 – Piacfelügyelet	Diff.	IGEN	Meghatár ozandó ⁶	Meghatá rozandó ⁶	NEM
6.	14.200402 – Külkereskedelmi kapcsolatok és kereskedelemösztönző	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

⁴⁴ Diff. = differenciált előirányzatok / Nem diff. = nem differenciált előirányzatok.

⁴⁵ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁴⁶ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

⁴⁷ A tagjelölt és harmadik országok Egységes piac programban való részvételéről szóló tárgyalások folyamatban vannak.

	támogatás					
--	-----------	--	--	--	--	--

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

A többéves pénzügyi keret fejezete	1.	Egységes piac, innováció és digitális gazdaság
---	----	--

millió EUR (három tizedesjegyre)

Főigazgatóság: GROW			Év: 2024	Év: 2025	Év: 2026	Év: 2027	A következő pénzügyi évek	ÖSSZESEN
○ Operatív előirányzatok								
03.020101. költségvetési sor – Az áruk és szolgáltatások belső piacának működése és fejlesztése	Kötelezettségvállalások	(1a)	0,602	0,612	0,425	0,375	0,000	2,014
	Kifizetések	(2a)	0,301	0,607	0,519	0,400	0,187	2,014
03.020107. költségvetési sor – Piacfelügyelet	Kötelezettségvállalások	(1b)	0,182	0,182	0,075	0,075	0,000	0,514
	Kifizetések	(2b)	0,050	0,134	0,155	0,100	0,075	0,514
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ⁴⁸								

⁴⁸ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

03.010101. költségvetési sor – Az Egységes piac programra vonatkozó támogatási kiadások		(3)	0	0	0,062	0,062	0,000	0,124
A Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN⁴⁹	Kötelezettségvállalások	= (1a) + (1b) + (3)	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Kifizetések	= (2a) + (2b) + (3)	0,351	0,741	0,736	0,562	0,150	2,652

Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalások	(4)	0,784	0,794	0,500	0,450	0,000	2,528
	Kifizetések	(5)	0,351	0,741	0,674	0,500	0,262	2,528
	Bizonyos egyedi programok keretéből igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN	finanszírozott (6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
A többéves pénzügyi keret 1. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalások	= (4) + (6)	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Kifizetések	= (5) + (6)	0,351	0,741	0,736	0,562	0,262	2,652

⁴⁹ A Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatósághoz tartozó operatív előirányzatok magukban foglalják az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság 1,5 millió EUR összegű költségeit, amelyek az európai uniós egyablakos vámügyi tanúsítványcsere-rendszerrel (EU CSW-CERTEX) és a közös kockázatkezelési rendszerrel (CRMS 2) való integrációval összefüggésben merülnek fel a 2024–2027-es időszakban.

A többéves pénzügyi keret fejezete	6.	Szomszédság és a világ
---------------------------------------	----	------------------------

Főigazgatóság: TRADE			Év: 2024	Év: 2025	Év: 2026	Év: 2027	A következő pénzügyi évek	ÖSSZESEN
○ Operatív előirányzatok								
14.200402. költségvetési sor – Külkereskedelmi kapcsolatok kereskedelemösztönző támogatás ⁵⁰	Kötelezettségvál lások	(1a)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Kifizetések	(2a)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ⁵¹								
Költségvetési sor		(3)						
A Kereskedelmi Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál lások	= (1a) + (1b) + (3)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Kifizetések	= (2a) + (2b) + (3)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650

○ Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál lások	(4)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
-----------------------------------	---------------------------	-----	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

⁵⁰

Ez a költségvetési sor kockázati mutatók kidolgozásának és az adatbázis fejlesztésének költségeit tartalmazza.

⁵¹

Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

	Kifizetések	(5)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
○ Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN			(6)					
A többéves pénzügyi keret 6. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalások	= (4) + (6)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Kifizetések	= (5) + (6)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650

Ha a javaslat/kezdeményszerzés egynél több operatív fejezetet is érint, ismétlje meg a fenti szakaszt:

Operatív előirányzatok ÖSSZESEN (összes operatív fejezet)	Kötelezettségvállalások	(4)	1,534	1,094	0,800	0,750	0,000	4,178
	Kifizetések	(5)	0,551	1,341	0,974	0,800	0,512	4,178
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN (összes operatív fejezet)			(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124
A többéves pénzügyi keret 1–6. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvállalások	= (4) + (6)	1,534	1,094	0,862	0,812	0,000	4,302
	Kifizetések	= (5) + (6)	0,551	1,341	1,036	0,862	0,512	4,302

A többéves pénzügyi keret fejezete	7.	„Igazgatási kiadások”
---	-----------	-----------------------

Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában kell kitölteni, melyet először a [pénzügyi kimutatás mellékletébe](#) (a belső szabályzat V. melléklete) kell bevezetni; a mellékletet a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a DECIDE rendszerbe.

millió EUR (három tizedesjegyre)

		Év: 2024	Év: 2025	Év: 2026	Év: 2027	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: GROW						
☐ Humán erőforrás		0,883	0,484	0,327	0,327	2,021
☐ Egyéb igazgatási kiadások						
Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv- politikai Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,883	0,484	0,327	0,327	2,021

		Év: 2024	Év: 2025	Év: 2026	Év: 2027	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: TAXUD						
Humán erőforrás		0,242	0,242	0,242	0,242	0,968
Egyéb igazgatási kiadások						
Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,242	0,242	0,242	0,242	0,968

		Év: 2024	Év: 2025	Év: 2026	Év: 2027	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: TRADE						
○ Humán erőforrás		0,484	0,399	0,399	0,399	1,681
○ Egyéb igazgatási kiadások						
Kereskedelmi Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,484	0,399	0,399	0,399	1,681

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
--	--	-------	-------	-------	-------	--------------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		Év: 2024	Év: 2025	Év: 2026	Év: 2027	A következő pénzügyi évek	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalások	3,143	2,219	1,830	1,780	0,000	8,972
	Kifizetések	2,160	2,466	2,004	1,830	0,512	8,972

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a			Év:	Év:	Év:	Év:	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően	ÖSSZESEN
-----------------------	--	--	-----	-----	-----	-----	--	-----------------

célkitűzéseket és a kimeneteket ↓			N		N + 1		N + 2		N + 3		(lásd: 1.6. pont) további évekkal bővíthető									
	KIMENETEK																			
	Típus ⁵²	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség		
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ⁵³ ...																				
– Kimenet																				
– Kimenet																				
– Kimenet																				
Az 1. konkrét célkitűzés részösszege																				
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS...																				
– Kimenet																				
A 2. konkrét célkitűzés részösszege																				
ÖSSZESEN																				

⁵² A kimenetek a nyújtandó termékek és szolgáltatások (például finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

⁵³ Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés.

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	Év: 2024	Év: 2025	Év: 2026	Év: 2027	ÖSSZESEN
--	-------------	-------------	-------------	-------------	----------

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE					
Humán erőforrás	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
Egyéb igazgatási kiadások					
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉNEK részösszege	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE⁵⁴ bele nem tartozó előirányzatok					
Humán erőforrás					
Egyéb igazgatási jellegű kiadások	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE nem tartozó előirányzatok részösszege	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124

ÖSSZESEN	1,609	1,125	1,030	1,030	4,794
-----------------	-------	-------	-------	-------	--------------

A humán erőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

⁵⁴

Technikai és/vagy adminisztratív támogatás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.1. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humán erőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	Év: 2024	Év: 2025	Év: 2026	Év: 2027
20 01 02 01 (a központban és a bizottsági képvisleteken)	7	5	4	4
20 01 02 03 (a küldöttségeknél)				
01 01 01 01 (közvetett kutatás)				
01 01 01 11 (közvetlen kutatás)				
Egyéb költségvetési sorok (kérjük megnevezni)				
20 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)	6	4	4	4
20 02 03 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)				
XX 01 xx yy zz ⁵⁵	– a központban			
	– a küldöttségeknél			
01 01 01 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)				
01 01 01 12 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)				
Egyéb költségvetési sorok (kérjük megnevezni)				
ÖSSZESEN	13	9	8	8

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	A tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak iránymutatást készítenek gazdasági szereplők és az illetékes hatóságok számára, üléseket szerveznek, és egyeztetéseket folytatnak a bizottsági szolgálatokon belül a javasolt rendelet érvényesítése érdekében. Emellett előkészítik a hálózati üléseket, továbbá gondoskodnak a támogatásról és az együttműködésről az illetékes hatóságok között, kezelik az ICSMS-t és a honlapot, valamint adott esetben meggyőződnek arról, hogy minden érdekelt fél választ kapjon az érdeklődésére.
Külső munkatársak	A külső munkatársak kiegészítő támogatást nyújtanak a tisztviselőknek és az ideiglenes alkalmazottaknak a feladataik teljesítésében. Ezenkívül a tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak hatáskörébe nem tartozó feladatokat és az esetlegesen felmerülő rendkívüli feladatokat, ezen belül szaktudást igénylő munkát látnak el.

⁵⁵ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

A javaslat/kezdeményezés:

- ☒ teljes mértékben finanszírozható a többéves pénzügyi keret érintett fejezetén belüli átcsoportosítás révén.

Az átcsoportosítást először az Egységes piac program keretében kell mérlegelni.

- ☐ a többéves pénzügyi keret lekötetlen mozgásterének és/vagy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott különleges eszközök felhasználását teszi szükségessé.

Fejtse ki, mire van szükség, meghatározva az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat, a megfelelő összegeket és a felhasználni javasolt eszközöket.

- ☐ a többéves pénzügyi keret módosítását teszi szükségessé.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

A javaslat/kezdeményezés:

- ☒ nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást
- ☐ előirányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

Előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

	Év: N ⁵⁶	Év: N + 1	Év: N + 2	Év: N + 3	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd: 1.6. pont) további évekké bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

⁵⁶

Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
 - kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve ☐

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ⁵⁷						
		Év: N	Év: N + 1	Év: N + 2	Év: N + 3	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (lásd: 1.6. pont) további évekkel bővíthető		
... jogcímcsoport								

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételre gyakorolt hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

⁵⁷

A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.